

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาการบัญชีภาษีอากรโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

**A comparative study of an achievement and an intention of students
enrolling in Tax Accounting Subject**

โดย

นางสาวพรณิภา แจ่มสุวรรณ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

2553

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีภาคทฤษฎีโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีส่วนสนับสนุนให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร. วรากรณ์ สามโกเศศ	อธิการบดี
2. รองศาสตราจารย์ ดร. สรชัย พิศาลบุตร	ที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี
3. อาจารย์วิศิษฐ์ศรี จินตนา	ที่ปรึกษาคณะการบัญชี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร เทียงตระกูล	คณบดีคณะการบัญชี
5. ดร. เอกพล กงมา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชุตินะ ระบอบ	ที่ปรึกษาพิเศษวิจัยชั้นเรียน
7. อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของศูนย์วิจัย	

พรรณิกา แจ่มสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวความคิด	6
บทที่ 2 ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การวิจัยในชั้นเรียน	7
การเรียนรู้แบบร่วมมือ	11
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
รูปแบบการศึกษาวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	42

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ข้อมูลผลการประเมินผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอนและของผู้เรียนประเมินตนเอง	44
ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการสอน โดยวิธีการสอนแบบ	49
ร่วมมือ(Jigsaw) จำแนกตามกลุ่มผู้เรียน และรวมกลุ่มผู้เรียนทั้งหมด	
ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอน โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw)	51
จำแนกตามกลุ่มผู้เรียน และรวมกลุ่มผู้เรียนทั้งหมด	
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	55
สมมติฐานการวิจัย	55
ตัวแปรของการวิจัย	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
สรุปผลการวิจัย	56
อภิปรายผล	60
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบทดสอบปรนัยและอัตนัยก่อนและหลังเรียน	66
ภาคผนวก ข แบบสอบถามการเพื่อพัฒนาผลการเรียน	78
ประวัติผู้วิจัย	82

สารบัญ

ตารางที่	หน้า
1 แสดงความแตกต่างของการเรียนแบบร่วมมือกับการเป็นกลุ่มแบบเดิม	23
2 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินอาจารย์ผู้สอน จากผู้เรียนที่เรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw)	44
3 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินตนเองจาก ผู้เรียนที่เรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) N = 124 คน	47
4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอน แบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1	49
5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอน แบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2	50
6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอน แบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3	50
7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอน แบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่ม	51
8 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาที่ลงทะเบียน เรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1	52
9 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียน เรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2	52
10 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียน เรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3	53
11 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียน เรียนวิชาการบัญชีภาคที่ 1 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่ม	53

หัวข้อวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
 วิชาการบัญชีภาษีอากรโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัย อาจารย์พรณิภา แจ่มสุวรรณ

หน่วยงานที่สังกัด คณะการบัญชีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการบัญชีภาษีอากรโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw และศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิชาสอนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอน พบว่าผู้เรียนทั้งหมดให้ความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนในวิธีการสอนวิชาภาษีอากรที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม พบว่าอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

2. ผลการประเมินผู้เรียนประเมินตนเอง พบว่า ผู้เรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มทดลองให้ความสนใจในวิธีการสอนวิชาภาษีอากรที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม พบว่า อยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น

3.2 ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 ทั้ง 3 กลุ่ม มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่าคะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ

ร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผู้เรียนสนใจการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งผลจากการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของคณะบัญชีในรายวิชาการบัญชีภาษีอากรได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

PDF

Title : A comparative study of an achievement and an intention of students enrolling in Tax Accounting Subject

Researcher: Punipa Chaengsuwan

Faculty: Faculty of Accountancy

Institution : Dhurakij Pundit University

Year of Publication : 2010

Publisher : Dhurakij Pundit University

Sources : Dhurakij Pundit University

Copy Right : Dhurakij Pundit University

Abstract

This study is to investigate an achievement and an intention of students who enrolled in Tax Accounting subject prior to and after using a JIGSAW participating teaching technique. The study was an applied science regarding classroom research. The aim of this study was to investigate the use of JIGSAW participating teaching technique for supporting teaching and learning processes. Sample in this research was the third year students who enrolled in Tax Accounting subject.

The result of this research indicated as follows:

1. Instructor assessment made by students showed that the students were satisfied with the JIGSAW participating teaching technique as the mean of student satisfaction was at the highest rating scale
2. Students' self-assessment showed that the students paid more attention on Tax Accounting Subject when JIGSAW participating teaching technique was employed as the mean of student satisfaction was at the highest rating scale.
3. Hypothesis test

- a. An achievement of students increased when JIGSAW participating teaching technique were used. The result was confirmed at the 0.05 significance level.
- b. An intention of students also increased when JIGSAW participating teaching technique were undertaken. The result was confirmed at the 0.05 significance level.

As a result, it was suggested that Jigsaw participating teaching technique might also be applied to other subjects in order to stimulate an achievement and an intention of students.

Title : A comparative study of an achievement and an intention of students enrolling in Tax Accounting Subject

Researcher: Punipa Chaengsuwan

Faculty: Faculty of Accountancy

Institution : Dhurakij Pundit University

Year of Publication : 2010

Publisher : Dhurakij Pundit University

Sources : Dhurakij Pundit University

Copy Right : Dhurakij Pundit University

Abstract

This study is to investigate an achievement and an intention of students who enrolled in Tax Accounting subject prior to and after using a JIGSAW participating teaching technique. The study was an applied science regarding classroom research. The aim of this study was to investigate the use of JIGSAW participating teaching technique for supporting teaching and learning processes. Sample in this research was the third year students who enrolled in Tax Accounting subject.

The result of this research indicated as follows:

1. Instructor assessment made by students showed that the students were satisfied with the JIGSAW participating teaching technique as the mean of student satisfaction was at the highest rating scale
2. Students' self-assessment showed that the students paid more attention on Tax Accounting Subject when JIGSAW participating teaching technique was employed as the mean of student satisfaction was at the highest rating scale.
3. Hypothesis test

- a. An achievement of students increased when JIGSAW participating teaching technique were used. The result was confirmed at the 0.05 significance level.
- b. An intention of students also increased when JIGSAW participating teaching technique were undertaken. The result was confirmed at the 0.05 significance level.

As a result, it was suggested that Jigsaw participating teaching technique might also be applied to other subjects in order to stimulate an achievement and an intention of students.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุกๆด้าน ทั้งในสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ไม่ว่าจะเป็นความเจริญก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม ยุคการเรียนรู้ไร้พรมแดน การศึกษาได้เข้ามา มีบทบาทในการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดย พัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และมี วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข แนวทางจัดการศึกษาต้องยึด หลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปตามธรรมชาติและปฏิบัติเต็มตาม ศักยภาพสถานศึกษาของรัฐ หรือเอกชน ต่างก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ดังจะเห็นได้จากคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะวิชาชีพโดยให้มีความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาต่างๆ กับสถาน ประกอบการ อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติภายใต้การสนับสนุนทรัพยากรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพให้มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่ดูแลและจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ การพัฒนาระบบการเรียนรู้และการสร้างทักษะวิชาชีพ การจัดการเรียนรู้ กระบวนการ สร้างทักษะให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ โดยสามารถพัฒนาการเรียนรู้ การคิด การจัดการ การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและศักดิ์ศรี ภารกิจหลักในการจัดการเรียนการสอน วิชาชีพ โดยให้นักศึกษาได้เรียนตามความต้องการและความถนัดตามสภาพจริงให้มีความ ยึดหยุ่นทั้งรูปแบบและเนื้อหา สอนองความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น การเรียนการสอน สภาพปัจจุบันในด้านการบัญชีมีการพัฒนามากขึ้นตามลักษณะของวิชาชีพบัญชี คือด้านการทำบัญชี ด้านการสอบบัญชี ด้านการบัญชีบริหาร ด้านการบัญชีภาษีอากร ด้านวางระบบบัญชี ด้านการศึกษา และเทคโนโลยีการบัญชี รวมทั้งบริการเกี่ยวกับการบัญชีด้านอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ปัญหาที่พบคือการเรียนการสอนที่ต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้ทันสมัยมากขึ้นตามวิชาชีพต่างๆที่ไม่ เน้นเฉพาะด้านการ ทำบัญชีเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะด้านการบัญชีภาษีอากร ซึ่งได้แยกเป็นแขนง

หนึ่งในวิชาชีพบัญชี จึงต้องให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ต้องเน้นมากขึ้นในการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทั้งการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 30 กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาการสอนด้วยวิธีวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตลอดจนนำไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เหมาะสมกับระดับการศึกษา ปริญญาตรีหมวดวิชาตรวจสอบและภาษี จึงกำหนดให้ผู้เรียนต้องศึกษาหลักการและขั้นตอนเกี่ยวกับการบัญชีภาษีอากร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในอนาคตได้ วิชาการบัญชีภาษีอากรของคณะกรรมการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้ลดชั่วโมงทบทวนในภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา 2552 จากผลการเรียนของนักศึกษาปรากฏว่าไม่มีการพัฒนาขึ้นเมื่อเทียบกับผลการเรียนที่ผ่านมาเมื่อ 2 ปี การศึกษา จึงต้องมีการวิจัยว่าวิธีการสอนในภาคที่ 1 ใช้วิธีอย่างไร เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการทบทวนในภาคการศึกษาต่อมา เพื่อให้ผลการเรียนของนักศึกษามีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนที่ไม่มีชั่วโมงทบทวนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีภาษีอากร อีกทั้งนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงรูปแบบวิธีการสอนในวิชา ดังกล่าวเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับการบัญชีภาษีอากรของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิชาสอนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน
2. ความสนใจในวิธีสอนวิชาการบัญชีภาษีอากรของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการบัญชีภาษีอากร จำนวน 3 กลุ่ม
2. ผู้วิจัยศึกษากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw มาใช้กับ นักศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 หลักสูตร 4 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล จัดทำเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. แบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอนของหลักสูตร ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนี้มีข้อคำถามที่เหมือนกันและแตกต่างกันในบางข้อ
2. แบบทดสอบอัตนัย ถามตอบ ที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ของหลักสูตร ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 2 ข้อ และทดสอบหลังเรียนจำนวน 2 ข้อ ซึ่งแบบทั้ง 2 ชุดมีข้อคำถามที่เหมือนกันและแตกต่างกันในบางข้อ
3. แบบสอบถามประเมินวัดความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชีภาษีอากร โดย การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและพัฒนา วิธีการสอนโดยแบ่งออกได้ดังนี้

- การสร้างเนื้อหาสรุป ทบทวนเนื้อหาและข้อถามตอบในกระดาน สนทนา โดยศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร ประมวลการสอนและแผนการสอน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา วิชาการบัญชีภาษีอากรเรื่องกฎหมายภาษี ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย การบัญชีภาษีมูลค่าเพิ่ม การบัญชี เกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล และออกแบบวิธีการ สอนโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิคการสอนแบบ Jigsaw
- การสร้างแบบทดสอบ มีการดำเนินการตามขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ เนื้อหารายวิชาตามหลักสูตรวิชาการบัญชีภาษีอากรและสร้างแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบอัตนัยถามตอบ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาพร้อมทั้งนำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และนำไปทดลองหาประสิทธิภาพของการพัฒนาวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรม แบบร่วมมือเทคนิคการสอนแบบ Jigsaw
- การสร้างแบบประเมินวัดระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธี

การสอนโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบJigsaw) และเพื่อตรวจสอบคุณภาพของการพัฒนาวิธีสอน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบซึ่งประกอบด้วย 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับบริการ การนำเสนอเนื้อหาบทเรียน แบบทดสอบ และข้อถามตอบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการพัฒนาวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือ
เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยเครื่องมือทั้ง 3 วิธีนำไปทดลอง
ใช้กับนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาการบัญชีภาคีอากรในภาคคำ จำนวน 10 คน

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3
ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคีอากร จำนวน 4 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคีอากร 3 กลุ่มและแต่ละกลุ่ม
ไม่ต่ำกว่า 40 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ
Jigsaw

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีภาคีอากร

2.2 ความสนใจในวิธีสอนวิชาการบัญชีภาคีอากร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนวิชาการบัญชีภาคีอากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เพื่อพัฒนาผลการเรียนของนักศึกษาในวิชาการบัญชีภาคีอากรหลังจากการใช้รูปแบบ
เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw

3. เป็นประโยชน์ในทางวิชาการที่สามารถนำเอาผลการวิจัยนี้ไปใช้กับสาขาวิชาอื่น ๆ ได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวิธีการสอนแบบร่วมมือ** หมายถึง คะแนนของนักศึกษาที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเครื่องมือเป็นข้อสอบที่อาจารย์สร้างขึ้นเองและได้ตรวจสอบคุณภาพแล้วและรวมถึงการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการศึกษาค้นคว้า จาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ การทำแบบฝึกหัดด้วยความพอใจ มีความกระตือรือร้นและจดจ่อต่อการเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร และสนใจถามปัญหาในเรื่องที่อาจารย์สอนเมื่อมีข้อสงสัยกิจกรรมการเรียนด้วยความสมัครใจซึ่งจะวัดได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาการบัญชีภาษีอากรที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงคำถาม เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

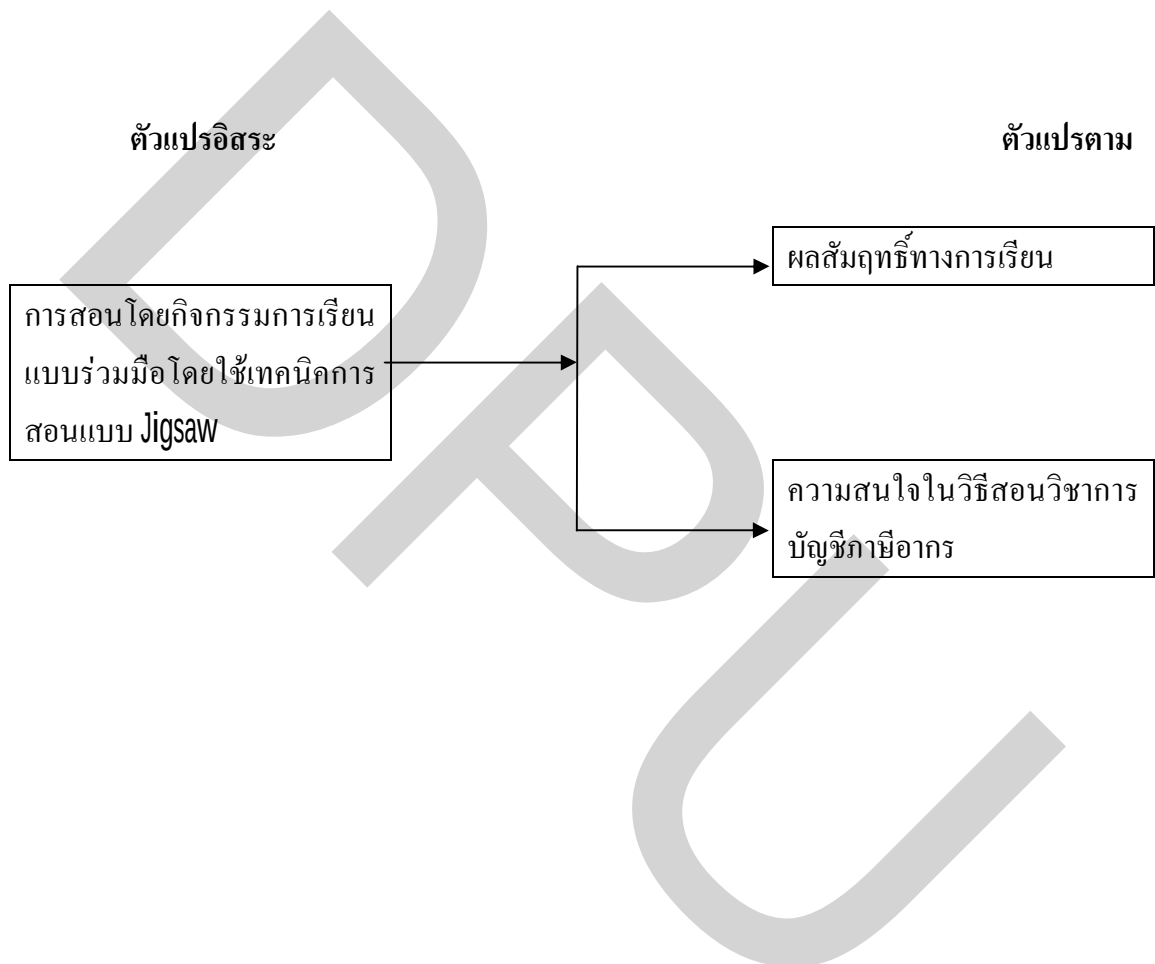
2. **วิชาการบัญชีภาษีอากร** หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบัญชีกับการภาษีอากร หลักเกณฑ์และวิธีการบัญชีทางภาษีอากร การบัญชีภาษีมูลค่าเพิ่ม การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร การบัญชีภาษีมูลค่าเพิ่ม การภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย รวมทั้งการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี

3. **กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกันคนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

4. **การสอนแบบ Jigsaw** หมายถึง วิธีการสอนแบบร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนกลุ่ม

กรอบแนวความคิด

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาวิธีการสอนแบบร่วมมือ เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนวิชาการบัญชีภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพ โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการบัญชีภาษีอากร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ” ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยในชั้นเรียน
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในชั้นเรียน

ความหมาย

การวิจัยชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงเชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทของชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนางานการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ลักษณะของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) คือ เป็นการวิจัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานจริง โดยมีครูเป็นทั้งผู้ผลิตงานวิจัย และผู้บริโภคการวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ อาจารย์ผู้สอนเป็นนักวิจัยในชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนนักวิจัยจะตั้งคำถามที่มีความหมายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน แล้วจะวางแผนการปฏิบัติงานและการวิจัย หลังจากนั้นอาจารย์ผู้สอนจะดำเนินการจัดการเรียนการสอนไปพร้อม ๆ กับการจัดเก็บข้อมูลตามระบบข้อมูลที่ได้ออกแบบการวิจัยไว้ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแล้วจะพัฒนาข้อความรู้ที่ได้นั้นต่อไปให้มีความถูกต้องเป็นสากลและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเรียนของอาจารย์ผู้สอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นไป

โดยทั่วไปแล้วประชากรเป้าหมายของการวิจัยในชั้นเรียนจะถูกจำกัดเป็นกลุ่มผู้เรียนในความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนนักวิจัยเท่านั้น และข้อความรู้ที่ได้มักจะมีเฉพาะคือ จะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและผลการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอนนักวิจัยเป็นสำคัญ

ความสำคัญของการวิจัยชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนมีวิถีชีวิตของการทำงานอาจารย์อย่างเป็นระบบเห็นภาพของงานตลอดแนว มีการตัดสินใจที่มีคุณภาพเพราะจะมองเห็นทางเลือกต่างๆ ได้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้น แล้วจะตัดสินใจเลือกทางเลือกต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ อาจารย์นักวิจัยจะมีโอกาสมากขึ้นในการคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับเหตุผลของการปฏิบัติงานและอาจารย์ผู้สอนจะสามารถบอกได้ว่างานการจัดการเรียนการสอนที่ปฏิบัติไปนั้นได้ผลหรือไม่เพราะอะไร นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนที่ใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนนี้จะสามารถควบคุม กำกับและ พัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างดี เพราะการทำงานและผลของการทำงานนั้นล้วนมีความหมายและคุณค่าสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการพัฒนาผู้เรียน ผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนได้ตัวบ่งชี้ที่เป็นรูปธรรมของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้สอนอันจะนำมาซึ่งความรู้ในงาน และความสุขในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องของอาจารย์ผู้สอน เป็นที่คาดหวังว่าเมื่ออาจารย์ผู้สอนได้ทำการวิจัยชั้นเรียนควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานสอนอย่างเหมาะสมแล้วจะก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษาวิชาชีพครูอย่างน้อย 3 ประการคือ

- (1) ผู้เรียนจะมีความรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- (2) วงวิชาการศึกษามีความรู้และมโนทัศน์ทางจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริงเกิดมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนและเพื่อนอาจารย์ผู้สอนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมากและ
- (3) วิถีชีวิตของอาจารย์ผู้สอนหรือวัฒนธรรมในการทำงานของอาจารย์ผู้สอนจะพัฒนาไปสู่ความเป็นอาจารย์ผู้สอนมืออาชีพ(Professional Teacher) มากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้เพราะอาจารย์ผู้สอนนักวิจัยจะมีคุณสมบัติของการเป็นผู้แสวงหาความรู้ (Learner) ในศาสตร์แห่งการสอนอย่างต่อเนื่องและมีชีวิตชีวาในที่สุดก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวางและลึกซึ้ง ในศาสตร์ และศิลป์แห่งการสอนเป็นอาจารย์ผู้สอนที่มีวิทยายุทธแกร่งกล้าในการสอนสามารถที่จะสอนผู้เรียน ให้พัฒนาก้าวหน้าในด้านต่างๆ ในหลายบริบทหรือที่เรียกว่าเป็นอาจารย์ผู้รอบรู้ หรืออาจารย์ปรมาจารย์ (Master Teacher) ซึ่งถ้ามีปริมาณอาจารย์นักวิจัยดังกล่าวมากขึ้น จะช่วยในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์เป็นไปอย่างสร้างสรรค์ และมั่นคงในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า การวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาวิถีชีวิตของอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาไปสู่ความเป็นอาจารย์มืออาชีพในสังคมวิชาการของวิชาชีพครู

รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีลักษณะเฉพาะที่เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนางานการจัดการเรียนการสอนรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นโปรแกรมวิจัย (Research Program) แบบการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development) โดยเน้นสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเข้าใจสภาพปัญหาและวิธีการแก้ไข ตลอดจนนวัตกรรมในการพัฒนางานตามหลักสภาพที่เป็นจริงในกระบวนการของการพัฒนางานนั้นมีขั้นตอนใหญ่ 4 ขั้นตอนกล่าวคือ

(1) การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาที่ต้องการหรือกำหนดสถานะที่เรียกว่าพัฒนาแล้วให้ชัดเจน

(2) การประเมินสถานะเริ่มต้น เพื่อดูสภาพหรือสถานะในปัจจุบันว่ามีลักษณะอย่างไร และแตกต่างจากสถานะเป้าหมายที่ต้องการในลักษณะใด

(3) การวางแผนกระบวนการและการดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขไปเรื่อยๆ โดยมีขั้นตอนย่อยคือ

(3.1) การพิจารณาทางเลือกต่างๆในการเปลี่ยนแปลงจากสถานะเริ่มต้นไปสู่สถานะเป้าหมาย

(3.2) การประเมินทางเลือกต่างๆ เพื่อตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดในการพัฒนา

(3.3) การดำเนินการพัฒนาตามแผนของทางเลือกที่เลือกไว้

(3.4) การติดตามกำกับและประเมินการดำเนินงานเพื่อให้รู้ว่า การพัฒนา กำลังเป็นไปในทิศทางและลักษณะที่ต้องการใช่หรือไม่ และเพื่อให้รู้ว่าจะต้องปรับเปลี่ยนอะไรอีกเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นผลจากขั้นนี้จะทำให้ได้แผนการดำเนินงานในระยะต่อไป อันเป็นแผนที่ปรับปรุงพัฒนาจากขั้น(3.3)

(3.5) การดำเนินการพัฒนาตามแผนฉบับที่ปรับปรุง

(3.6) ติดตามกำกับและประเมินการทำงานตามแผนฉบับปรับปรุง

(4) การประเมินผลรวมสรุปว่า ได้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนามากน้อยเพียงใด

เมื่อนำกระบวนการพัฒนาดังกล่าวมา พิจารณาร่วมกับโปรแกรมวิจัยในชั้นเรียนแล้ว รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านใดด้านหนึ่ง ภายใต้บริบทหนึ่งน่าจะเป็นโปรแกรมการวิจัยที่มีระยะของการทำวิจัยอย่างน้อย 3 ระยะดังนี้คือ

- ระยะแรกเป็นการวิจัยเพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาของการเรียนและการจัดการเรียน

การสอนการวิจัยในระยะนี้ อาจารย์ผู้สอนควรมองภาพเป้าหมายของการพัฒนาซึ่งอาจมีลักษณะเป็นขั้นหรือเส้นพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่างๆ ให้ชัดเจน ความรู้ส่วนนี้จะมาจากการศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือการสอน แบบเรียนต่างๆ เป้าหมายของการพัฒนาและเส้นพัฒนาการนี้จะประกอบทฤษฎีที่สำคัญที่จะใช้เป็นเกณฑ์หรือเป็นกรอบในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาอันเป็นสถานะเริ่มต้นก่อนการพัฒนา (Baseline) การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหานี้อาจใช้การวิจัยสำรวจโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิในระบบข้อมูลของห้องเรียนและในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว เช่น คะแนนผลการเรียน และข้อมูลต่างๆ จากสมุดพก ข้อมูลจากหน่วยแนะแนวและฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือข้อมูลภูมิหลังของนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยได้บันทึกไว้แล้วเป็นต้น นอกจากนี้ นักวิจัยยังอาจทำการศึกษากรณี (Case Study) ผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ที่น่าสนใจเพื่อให้ภาพที่ได้อย่างถูกต้องครบถ้วนของภาวะเริ่มต้นของปัญหาในการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่ทางเลือกต่างๆ ในการแก้ไขปัญห

- ระยะที่สอง เป็นการวิจัยเพื่อทดลองวิธีการพัฒนา หรือนวัตกรรมทางการเรียนการสอน จากผลการวิจัยในระยะที่ 1 นักวิจัยจะสามารถระบุปัญหาจริงที่สมควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาทางเลือกในการแก้ไขและพัฒนานี้อาจจะเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ หรือการใช้นวัตกรรมเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรม ในระยะที่สองนี้นักวิจัยจะสร้างวิธีการและเครื่องมือหรือนวัตกรรมที่จะใช้ในการพัฒนาแล้วทำการศึกษาคุณภาพของวิธีการ หรือนวัตกรรม ดังกล่าวใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นการศึกษาคุณภาพ โดยการพัฒนาความเหมาะสมตามเหตุผล ซึ่งขอความร่วมมือจากเพื่อนอาจารย์ศึกษานิเทศก์ และผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ช่วยพิจารณาความเหมาะสม ลักษณะที่สองเป็นการทดลองใช้สอนนักเรียนรูปแบบของการทดลองในระยะนี้อาจเป็นแบบการทดลองกลุ่มเดียวโดยมีการสังเกตพฤติกรรมสิ้นสุดอีกระยะหนึ่ง ต่อจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมเริ่มต้นมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมสิ้นสุด เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ แบบการทดลองในช่วงนี้มักเป็นแบบอนุกรมเวลา (Time Series Design) ดังมีตัวอย่างแบบการจัดเก็บข้อมูลดังนี้

.....
O1 O2 O3 O4 O5 O6
.....

ผลจากการทดลองในระยะเริ่มแรกที่จะทำให้อาจารย์นักวิจัยทราบว่า วิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมาใช้ได้ดีหรือไม่เพียงไรและจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร หลังจากนั้นก็จะทำการปรับปรุงแก้ไข และทดลองใหม่จนผลการทดลองบ่งชี้ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามที่คาดหวัง

-ระยะที่สาม เป็นระยะที่อาจารย์นักวิจัยต้องการพิสูจน์ความจริงที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับผลหรือวิธีการนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมาต่อการเรียนของผู้เรียน ในขั้นนี้อาจารย์จะทำการวิจัยเชิงทดลองโดยจะมีกลุ่มควบคุมและมีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนต่างๆ ให้มากขึ้นเพื่อให้ผลการพิสูจน์มีความเที่ยงตรงกับภายนอกมากขึ้น ถ้าต้องการให้ความรู้ที่ได้มีความเป็นสากลภายในและมากยิ่งขึ้นควรทำการทดลองในหลายบริบท

จากโปรแกรมการวิจัยที่มี 3 ระยะดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนาที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่า ได้ผลนั้นควรต้องใช้เวลาอย่างน้อย 3 ปี โดยใช้เวลาประมาณ 1 ปี ในแต่ละระยะนี้แล้วผลการทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้เกิดการพัฒนาศูนย์สอน และองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามที่คาดหวังที่สำคัญที่สุด คือ ตัวอาจารย์ผู้สอนเองจะมีการทำงานในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ การวางแผนที่ดีของอาจารย์ผู้สอนจะทำให้ได้เห็นภาพของงานตลอดเวลา อาจารย์ผู้สอนสามารถวางแผนได้ตรงตามหลักสูตรและสภาพปัจจุบันปัญหาและเป็นแผนที่มีความค่าและมีความหมายสำหรับอาจารย์ การเตรียมเครื่องมือต่างๆในการทำงานจะเป็นไปอย่างมีความหมายการปฏิบัติการสอนของอาจารย์ผู้สอนจะเป็นไปอย่างมีหลักมีเป้าหมายและมีชีวิตชีวา ในอีกมุมมองหนึ่งของวิถีชีวิตของการวิจัยในชั้นเรียนนี้ อาจารย์ผู้สอนจึงเป็นผู้เรียนในศาสตร์ของการสอนอยู่ตลอดเวลาและอย่างต่อเนื่อง ส่วนสภาพจริงของผู้เรียนในชั้นเรียนและนอกชั้นจะกลายเป็นอาจารย์ให้อาจารย์ผู้สอนได้ศึกษาและฝึกฝนวิทยายุทธ์ อย่างสร้างสรรค์ในศาสตร์แห่งการสอน

อาจารย์นักวิจัยจะพัฒนาไปสู่ความเป็นอาจารย์มืออาชีพที่มีวิจรรย์ญาณและเป็นอิสระเพราะสามารถควบคุมกำกับกับการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสร้างสรรค์ อาจารย์ผู้สอนจึงมองเห็นเป้าหมายของการทำงาน มองเห็นภาพของงานตลอดแนวแล้วมองมือพัฒนา และปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานไปเรื่อยๆ อย่างไม่สิ้นสุดด้วยความสุขในการทำงาน เพราะได้ประจักษ์ในผลของการทำงานที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาและผลที่เกิดขึ้นในการพัฒนาความเป็นนักวิชาชีพของตนเอง (จากเว็บไซต์ [www. Bankru.com](http://www.Bankru.com))

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สุรศักดิ์ หลาบมาลา(2531) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึง วิธีการสอนอีกแบบหนึ่งซึ่งกำหนดให้นักศึกษาที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักศึกษาเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คนและเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจะแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกคู่ค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล

การสอบทั้ง 2 ครั้งเด็กต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นนักศึกษาเก่งจึงพยายามช่วย นักศึกษาอ่อนเพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยดีขึ้น และทางโรงเรียนมีรางวัลเป็นการเสริมแรงให้ด้วย หากค่าเฉลี่ยของกลุ่มใดได้เกินเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้

พรรณศรี เก้าธรรมสาร(2533) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นการจัด ประสิทธิภาพการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ผู้เรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเอง เท่าๆกับ รับผิดชอบต่อการทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มด้วย

สลาวิน(Slavin,1987 อ้างถึงใน สุริย์ บาวเออร์ม2535) ได้ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้แบบ ร่วมมือคือการสอนแบบหนึ่งซึ่งนักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆและการจัดการกลุ่มต้อง คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษา โดยหน้าที่ที่สำคัญของนักศึกษาทุกคน ก็จะต้องช่วยกันทำงาน มีความรับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สมพร ศิลาทอง(2541) ได้ให้ความหมาย การเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน โดยครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ 4-5 คน ภายในกลุ่มผู้ที่เรียนจะมีระดับ ความสามารถที่แตกต่างกัน ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือ กันสมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน และรับผิดชอบงานกลุ่ม โดยที่สมาชิก กลุ่มจะได้รับผลประโยชน์จากการทำงานกลุ่มเท่าๆกัน

วัฒนาพร ระจับทุกข์(2542) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมี ส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ การเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบต่อ การเรียนของตนเองและต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกกลุ่ม ความสำเร็จแต่ละคนคือ ความสำเร็จของกลุ่ม

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือรูปแบบการจัดการ เรียนการสอน โดยอาจารย์ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มละ 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มมี ความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน คือ ความสามารถสูง ปานกลาง อ่อน โดยมีอัตราส่วน 1:4:1 มีการกำหนด บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มและมีการหมุนเวียนบทบาทหน้าที่ ผู้เรียนทุกคนจะเป็น ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหา ศึกษาและนำความรู้ไปอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มเดิมฟัง คนเก่งจะทำหน้าที่ ถ่ายทอดความรู้ช่วยเหลือเพื่อนและเป็นผู้ตรวจสอบว่าเพื่อนมีความรู้พร้อมที่จะรับการทดสอบจาก อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียนให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รับผิดชอบผลการเรียนร่วมกัน ผู้เรียนทำแบบทดสอบ

เป็นรายบุคคลและนำคะแนนรายบุคคลมาเฉลี่ยเป็นของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มคือ ความสำเร็จและความร่วมมือของสมาชิกทุกคน กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับการเสริมแรงด้วยการชมเชยและตีคประกาศหน้าห้องเรียน

2. หลักการพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือ

สุรศักดิ์ หลานมาลา (2533) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีเรียนไม่ใช่วิธีสอนใช้ในการเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้นและการเรียนแบบร่วมมือ ควรนำมาใช้อย่างยิ่ง ในปัจจุบันที่สังคมต้องการทำงานร่วมกันมากกว่าการแข่งขัน

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1989) ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือว่าสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องปฏิบัติตามพื้นฐาน 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) ผู้เรียนต้องตระหนักว่างานที่ทำด้วยกันเป็นงานกลุ่ม การทำงานจะประสบผลสำเร็จ ขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือทางการเรียนกันทุกคน ต้องระลึกว่าทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ดังนั้น ผลงานของกลุ่มก็คือผลสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคน ผลงานของผู้เรียนแต่ละคนเป็นผลสำเร็จของกลุ่มเช่นกัน อาจารย์ผู้สอนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของงานให้ชัดเจน กำหนดบทบาทการทำงานของผู้เรียนแต่ละคนให้แน่ชัด และผู้เรียนเข้าใจหน้าที่รับผิดชอบของงานกลุ่ม

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face to Face Promotional Interactive) การปฏิสัมพันธ์จะเกิดขึ้นเมื่อทุกคนในกลุ่มพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการส่งเสริมสนับสนุนผลงานกันและกัน การพูดคุย การอธิบาย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การทำความเข้าใจและการใช้เหตุผลต่างๆทั้งหมดที่กล่าวมานี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การรู้จักอยู่ร่วมกันในสังคมได้ดีขึ้น

3. สมาชิกต้องมีความรับผิดชอบต่องานที่ศึกษา ทำหน้าที่แลกเปลี่ยนความรู้ช่วยเหลือให้คนอื่น ๆ ในกลุ่มมีความรู้เรื่องนั้นเท่าๆกันอย่างที่แท้จริง (Individual Accountability and Personal Responsibility) การเรียนรู้โดยการร่วมมือให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถและความรู้ที่แต่ละคนจะได้รับ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของแต่ละกลุ่มที่ต้องคอยตรวจสอบดูว่าสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้หรือไม่ และอาจารย์ผู้สอนอาจจะทำการทดสอบแต่ละกลุ่มได้โดยใช้วิธีสุ่มตัวแทนจากแต่ละกลุ่ม

4. ผู้เรียนต้องสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้ทุกคน และสามารถทำงานรวมเป็นกลุ่มย่อยได้ (Interpersonal and Small Group Skills) โดยอาจารย์ผู้สอนต้องฝึกให้ผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายในสิ่งต่างๆดังนี้

4.1 ต้องทำความรู้จักและไว้วางใจกัน

4.2 พูดสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

4.3 ยอมรับและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน

4.4 ช่วยแก้ปัญหาของความขัดแย้ง

จากทักษะการทำงานกลุ่มนี้เอง จะทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือเอื้ออาทรในการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน มีการร่วมมือในกลุ่มทุกคน จึงเกิดการเรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานให้กลุ่ม

5. กระบวนการกลุ่ม(Group Process) ต้องการให้ทุกคนในกลุ่มรู้จักช่วยเหลือในการทำงาน ออกความคิดเห็น เมื่องานเสร็จแล้ว สมาชิกในกลุ่มสามารถวิเคราะห์ว่ากลุ่มสามารถทำงานได้เพียงใด สามารถตัดสินใจว่าครั้งต่อไปงานจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง หรือต้องปฏิบัติเช่นเดิมต่อไป

กลุ่มจะมีความเป็นอิสระ โดยสมาชิกในกลุ่มสามารถจัดกระบวนการกลุ่มและสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเองของพวกเขาเอง ทั้งนี้ข้อมูลย้อนกลับจากอาจารย์ผู้สอนหรือจากเพื่อนผู้เรียนที่เป็นผู้สังเกตจะช่วยให้กลุ่มดำเนินการได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ทฤษฎีและปรัชญาที่เกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

3.1 ทฤษฎีสนามของเคิร์ต เลวิน(Kurt Lewin)

ทักคินา แชมมณี(2522, หน้า 10-12) ได้สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีสนาม(Field Theory)ของเคิร์ต เลวิน ไว้ดังนี้

3.1.1 พฤติกรรมจะเป็นผลมาจากพลังความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม

3.1.2 โครงสร้างของกลุ่มจะเกิดจากการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน รวมกลุ่มแต่ละครั้งจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มโดยปฏิสัมพันธ์ในรูปการกระทำ (Action) ความรู้สึก(Feeling) และความคิด(Thinking)

3.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ(Motivation Theory)

อารี พันธุ์มณี(2534, หน้า 198-200) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนไว้ดังนี้

3.2.1 ในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจใฝ่รู้ เพื่อให้เด็กค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง หัวข้อเหล่านี้อาจเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ จนกว่าจะสามารถค้นคว้าหาความรู้มาสนองตอบความสนใจนั้นได้ อย่างไรก็ตามการกำหนดหัวข้อต้องพึงระวังต้องไม่ยากเกินความสามารถหรือต้องใช้เวลานานเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและหมดความสนใจ และทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนคนนั้นได้

3.2.2 วิธีการที่แปลกใหม่ ควรนำวิธีการที่แปลกๆใหม่ๆเพื่อเร้าความสนใจโดยใช้วิธีการใหม่ ซึ่งนักเรียนไม่คาดคิดหรือมีประสบการณ์มาก่อน เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันวางเค้าโครง

ประเมินผลการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนช่วยกันคิดจากกิจกรรมต่างๆ ซึ่งแปลกไปกว่าที่เคยทำเป็นต้น วิธีการที่แปลกและใหม่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

3.3 การเรียนแบบต่อบทเรียนJigsaw

การเรียนแบบนี้เรียกว่า การเรียนแบบต่อบทเรียนหรือการศึกษาเฉพาะส่วน ออกแบบโดย Aronson และคณะ การเรียนวิธีนี้เป็นกิจกรรมการเรียนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆละ 5-6 คน ที่ความสามารถและเพศ ผู้เรียนทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเช่นเดียวกัน มีการแบ่งเนื้อหาเรื่องราวที่จะเรียนออกเป็นส่วนๆแล้วมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มย่อยรับผิดชอบกันไปคนละส่วน ผู้เรียนแต่ละคนต้องทำการศึกษาเนื้อหาส่วนนั้นๆให้เข้าใจอย่างถ่องแท้จนถึงระดับกลายเป็น “ผู้เชี่ยวชาญ” (expert group) จากนั้นแต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเพื่ออธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง เพื่อให้ทั้งกลุ่มได้รับเนื้อหาครบทุกส่วนและทำการวัดผลด้วยการทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่เป็นภาพรวมทั้งหมด ต่อมา Slavin ได้นำการเรียนแบบนี้มาดัดแปลงใหม่ เรียกว่า Jigsaw II โดยสมาชิกในกลุ่มต้องศึกษาเนื้อหาทั้งหมดที่อาจารย์ผู้สอนได้มอบหมายแล้วจึงแบ่งให้แต่ละคนศึกษาเฉพาะส่วน และที่สำคัญมีการทดสอบเป็นรายบุคคลหลังจากจบบทเรียนแล้ว และนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนมารวมกันใหม่เพื่อทำงานชิ้นต่อไป การเรียนแบบนี้มักใช้กับวิชาสังคมศึกษา หรือวิชาอื่นๆที่ยึดเนื้อหาของวิชาที่สำคัญ

ทิสนา (2547) ได้อธิบายถึงรูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมกันไว้ดังนี้

ก. ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ

รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson & Johnson (1974) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะสภาพการณ์ของการชนะ - ชนะอันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการประกอบด้วย (1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (positive interdependence) (2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (face to face interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการเรียนรู้ต่างๆ (3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (social skills) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน และ (4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) ที่ใช้ในการทำงานและ (5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (individual accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆได้กว้างขวางขึ้นและลึกซึ้งแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสดำเนินการพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

ข. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

รูปแบบนี้มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อนๆรวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางด้านสังคมต่างๆเช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่นๆ

ค. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลักๆซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุดโดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ ทิศนา(2547) ได้อธิบายถึงกระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือ 8 รูปแบบดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบจิ๊กซอร์(Jigsaw)

1.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ(เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่าบ้านของเรา(home group)

1.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน (เปรียบเสมือนได้ชิ้นส่วนของภาพตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ(expert group)ขึ้นมา และร่วมกันทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นอย่างละเอียดและร่วมกันอภิปรายหาคำตอบประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.4 สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปสู่กลุ่มบ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้ สมาชิกทุกคนก็จะได้เรียนรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด

1.5 ผู้เรียนทุกคนทำแบบสอบถามแต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคลและนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรารวมกัน(หรือหาค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

2. กระบวนการสอนของรูปแบบ เอส.ที.ดี(STAD)

คำว่า “STAD” เป็นตัวย่อของ “ Student Teams – Achievement Division” กระบวนการดำเนินการดังนี้

จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ(เก่ง-กลาง-อ่อน)กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้บ้านของเรา(home group)

3. Jigsaw II

วิธีเรียนแบบร่วมมือ ตามรูปแบบ Jigsaw II พัฒนามาจาก Jigsaw Technique วิธีนี้นักเรียนจะทำงานในทีมที่มีสมาชิกอยู่ 6 คน ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกันแบบเดียวกับวิธีSTAD และ TGT ผู้เรียนจะได้รับงานให้ไปอ่านหนังสือบางบท หนังสือเล่มเล็กหรือเนื้อหาวิชาอื่นตามปกติมักจะเป็นวิชาสังคมศึกษา ชีวประวัติ โบราณคดี สุนัข สุนัขแต่ละคนในทีมจะถูกเลือกในทีมซึ่งอาจจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านประวัติศาสตร์ คนอื่นอาจเป็นนักเศรษฐศาสตร์ นักภูมิศาสตร์ นักวัฒนธรรม ฯลฯ หลังการอ่านหนังสือวิชาเหล่านั้น ให้สมาชิกในทีมของตนฟังจนเข้าใจ ในที่สุดก็จะมีการทดสอบหรือการวัดผลแบบอื่นๆในหัวข้อเหล่านั้นทั้งหมด คะแนนที่ได้และการยอมรับทีมจึงขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงทีมแบบเดียวกับวิธีSTAD

3.1 ขั้นตอนการสอนแบบ Jigsaw II มีดังนี้

3.1.1 ขั้นเตรียมการ อาจารย์ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนความสามารถทางการเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 6 คน อาจารย์ผู้สอนแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม ซึ่งแจกบทบาทหน้าที่ของสมาชิก และทักษะพื้นฐานในการทำกิจกรรมกลุ่ม

3.1.2 ขั้นสอน อาจารย์ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมด้วยการสนทนา/ตั้งคำถาม/ใช้สื่อ อาจารย์ผู้สอนเสนอเนื้อหาที่จะเรียน แจกจุดประสงค์ของการเรียน และบอกพฤติกรรมที่คาดหวังจากการทำกิจกรรมกลุ่ม

3.1.3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

- อาจารย์ผู้สอนแบ่งเนื้อหาออกเป็นข้อๆให้เท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม
- จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้ความสามารถละกัน เรียกว่า “กลุ่มบ้าน”(Home Group) ให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนเลือกหัวข้อที่จะศึกษา
- ผู้เรียนที่เลือกหัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกันเพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันเรียกว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ”(Expert groups)
- สมาชิกแต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกับกลุ่มบ้านเพื่อผลัดกันอธิบาย เพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนไปศึกษามาให้เพื่อนฟังจนครบหัวข้อ

- ทุกกลุ่มใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อนกันฟังพากันทบทวนความรู้ให้กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มจนมั่นใจว่าทุกคนเข้าใจในเนื้อหา

3.1.4 ขั้นตรวจสอบและทดสอบ อาจารย์ผู้สอนสุ่มตรวจสอบความรู้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล อาจารย์ผู้สอนทดสอบเนื้อหาเป็นรายบุคคล นำคะแนนทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม และแจ้งผลคะแนนให้นักเรียนทราบ กลุ่มที่คะแนนเฉลี่ยสูงสุดติดประกาศหน้าห้องเรียน

3.1.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้เรียนและอาจารย์ผู้สอนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังนักเรียนยังไม่เข้าใจอาจารย์ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม อาจารย์ผู้สอนประเมินทำกิจกรรมกลุ่มของผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนชมเชยกลุ่มที่ทำกิจกรรมกลุ่มได้ดี และให้ข้อเสนอแนะกับกลุ่มที่ต้องการปรับปรุง ส่วนผู้เรียนประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยบันทึกลงในแบบประเมินผลการทำงานกลุ่มแบบร่วมมือเพื่อนำผลมาปรับปรุงการทำงานกลุ่ม

3.2 บทบาทอาจารย์ผู้สอนในการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค Jigsaw II

- ตัดสินใจในการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน
- จัดเตรียมข้อมูลในความรู้ ใบงานและสื่อการสอน
- อธิบายวิธีการ/เกณฑ์ในการประสบความสำเร็จในการทำงานกลุ่ม
- ระบุพฤติกรรมที่คาดหวังในการทำงานกลุ่ม
- ดูแลช่วยเหลือ ขยายความให้ชัดเจน และปรับพฤติกรรมของผู้เรียน
- เป็นผู้กระตุ้น ผู้เสริมแรง
- เป็นการตรวจสอบความรู้และสรุปความรู้
- ประเมินผลการเรียนของผู้เรียน

3.3 บทบาทนักเรียนในการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค Jigsaw II

- เรียนรู้งานที่มอบหมาย
- อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน
- ฟังคำอธิบายของผู้อื่น
- อธิบายเนื้อหาให้เพื่อนฟัง
- รับฟังความคิดเห็นของเพื่อน
- ยอมรับความสามารถของเพื่อน
- ให้กำลังใจและช่วยเหลือกัน
- ประเมินตนเองและประเมินการทำงานกลุ่มของเพื่อน

3.4 Team Assisted Individualization(TAI)

วิธีเรียนแบบร่วมมือ ตามรูปแบบ TAI เป็นวิธีที่นำแนวคิดมาจากวิธี STAD และ TGT มาใช้ โดยนำผู้เรียนมา 4 คน ที่มีความสามารถในการเรียนรู้และการได้รับประกาศชมเชยในผลงานที่แตกต่างกันมาอยู่ร่วมทีมเดียวกัน อย่างไรก็ตาม วิธี STAD และ TGT ใช้ขั้นตอนอย่างเดียวกันในการเรียนการสอนในชั้นเรียน แต่วิธี TAI นี้ใช้วิธีแบบร่วมมือเข้ากับการสอนเป็นรายบุคคลอีกประการหนึ่ง วิธี STAD และ TGT ใช้สอนได้ในเกือบทุกวิชาและทุกชั้นเกรด แต่วิธี TAI ใช้สอนได้เฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ในชั้นเกรด 3-6 เท่านั้น (หรืออาจจะใช้สอนผู้เรียนที่โตกว่านี้ แต่ยังไม่พร้อมที่จะเรียนวิชาพีชคณิตได้)

สำหรับวิธี TAI นี้ นักเรียนจะได้รับการปรับทีมใหม่ตามผลการทดลองเพื่อให้เรียนได้ตามอัตราความสามารถของตนเอง โดยทั่วไปสมาชิกทีมหนึ่งๆจะทำงานในหน่วยเนื้อหาที่แตกต่างกันไป สมาชิกจะตรวจสอบงานของสมาชิกคนอื่นๆ ในทีมโดยใช้แผ่นกระดาษคำตอบเพื่อช่วยเหลือและแนะนำปัญหาต่างๆ ให้แก่กันและกัน ในการทดสอบหน่วยสุดท้ายนักเรียนจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากสมาชิกในทีม และจะได้รับคะแนนการสอบโดยการพิจารณาจากกลุ่มผู้แทน ผู้เรียนที่จัดตั้งขึ้นในแต่ละสัปดาห์จะเป็นผู้รวบรวมหน่วยการเรียนรู้ที่ทำโดยสมาชิกของทีม ทั้งหมด แล้วจะทำประกาศชมเชย หรือให้รางวัลอื่นๆ แก่ทีมที่ได้คะแนนสูงเกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งทั้งหมดนี้จะขึ้นอยู่กับจำนวนการทดสอบที่ผ่านมา เช่น คะแนนพิเศษสำหรับงานที่สมบูรณ์และการบ้านที่ทำเสร็จเรียบร้อย เป็นต้น

เนื่องจากผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบในการตรวจสอบผลงานซึ่งกันและกัน และต้องช่วยกันให้บทเรียนดำเนินไปอย่างได้ผล อาจารย์ผู้สอนจึงสามารถใช้เวลาส่วนใหญ่ไปสอนกับผู้เรียนกลุ่มเล็กๆ ซึ่งเลือกมาจากทีมต่างๆ ซึ่งกำลังทำงานเรื่อง ทศนิยมมาซักกลุ่มหนึ่งให้มาเสนอบทเรียนเรื่อง ทศนิยมให้อาจารย์ผู้สอนดู จากนั้นครูก็ให้ผู้เรียนกลับไปยังทีมเดิมของเขาเพื่อที่จะได้ทำงานเกี่ยวกับปัญหาทศนิยม หลังจากนั้นอาจารย์ผู้สอนอาจเรียกกลุ่มเศษส่วนต่อไปอีกเป็นต้น

วิธี TAI นี้แรงจูงใจเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปได้มากมาย อันเป็นผลมาจากวิธี STAD และ TGT ผู้เรียนจึงมีความกระตือรือร้น และช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี เพื่อที่จะให้ทีมของตนชนะ หรือประสบความสำเร็จ ความรับผิดชอบส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมีขึ้นได้แน่นอน เพราะมีคะแนนที่ได้รับมาจากการสอบครั้งสุดท้าย โดยในการสอบครั้งสุดท้ายนี้ ผู้เรียนก็ไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ จากทีมเลย นอกจากนั้นผู้เรียนยังได้มีโอกาสประสบความสำเร็จที่เท่าเทียมกันอีกด้วย เพราะทุกคนได้รับการปรับปรุงให้อยู่ในทีมตามระดับความรู้ความสามารถเดิมของตน มันอาจจะเป็นเรื่องที่ง่าย (หรือยากก็ได้) สำหรับผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่จะเรียนเรื่องหน่วยการลบถึง 3 หน่วย ให้จบสมบูรณ์

ภายใน 1 สัปดาห์ อย่างเดียวกับที่สมาชิกผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงต้องเรียนหน่วยเรื่องการหารจำนวน 3 หน่วยให้จบในเวลาเท่ากัน

อย่างไรก็ตาม การจัดกระทำเป็นเรื่องราวบุคคลนั้นเอง เป็นส่วนสำคัญของวิธี TAI ที่ทำให้ตัวเองเกิดความแตกต่างไปจากวิธี STAD และ TGT ได้เป็นอย่างมากในวิชาคณิตศาสตร์นั้น แนวคิดส่วนใหญ่ก็ได้สร้างขึ้นมาจากวิธี TAI นี้เอง ถ้าแนวคิดก่อนๆ ไม่ได้เกิดขึ้นแล้ว แนวคิดต่อๆ มาคงจะยากและเป็นไปไม่ได้ที่จะเกิดการเรียนรู้ที่ดี ผู้เรียนที่เรียนเรื่องการลบและการคูณไม่รู้เรื่อง ก็จะไม่สามารถเรียนรู้เรื่องการหารยาวได้เช่นเดียวกัน ผู้เรียนที่ไม่เข้าใจแนวคิดเรื่องเศษส่วนก็คงจะไม่เข้าใจเรื่องทศนิยม และจะเป็นแบบนี้เรื่อยๆ ไปในวิธี TAI นี้ ผู้เรียนจะได้ทำงานตามความสามารถของตนเอง ถ้าหากเขาขาดทักษะพื้นฐานที่ต้องมีมาก่อน เขาก็จะต้องสร้างหลักฐานที่แข็งแกร่งก่อนที่จะเรียนต่อไป ทำนองเดียวกัน นักเรียนที่สามารถเรียนรู้ก้าวหน้าได้เร็วก็ไม่จำเป็นต้องรอเพื่อนๆ ในชั้นเรียน

3.5 Cooperative Integrated Reading and Composition(CIRC)

วิธีเรียนแบบร่วมมือตามรูปแบบ CIRC เป็นโปรแกรมแบบผสมสำหรับใช้สอนอ่านเขียน ในระดับชั้นประถมต้น ประถมปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้วิธี CIRC ครูมักจะใช้นวนิยายหรือหนังสืออ่านเบื้องต้น โดยอาจารย์ผู้สอนมักใช้หรือไม่ใช้ การอ่านแบบเป็นกลุ่มแบบสมัยก่อน อาจารย์ผู้สอนจัดผู้เรียนเป็นทีมๆ แต่ละทีมมีผู้เรียน 2 คน ซึ่งคัดมาจากระดับการอ่านที่ต่างกัน 2 ระดับหรือมากกว่านั้น ผู้เรียนจะทำงานเป็นคู่ภายในทีมของตนเอง ตามชุดของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น เช่น การอ่านให้ฟัง การสรุปเรื่องที่บรรยายให้ฟัง การเขียนวิจารณ์เรื่องที่ได้อ่านได้ฟังมา และการฝึกสะกดคำ การถอดรหัส และประมวลคำต่างๆ นอกจากนี้ ผู้เรียนยังไม่ได้ทำงานในทีมของตนเอง เพื่อจะได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดหลัก และทักษะแบบผสมต่างๆ อีกด้วย ในช่วงเวลาที่เรียนทางด้านภาษา ผู้เรียนจะได้เข้าห้องปฏิบัติการฝึกเขียน การเขียนโครงร่าง การอ่าน ตรวจสอบและแก้ไขงานของกันและกัน และเตรียมจัดการพิมพ์หนังสือของทีมของห้องเรียนนั้นๆ อีกด้วย

ในกิจกรรมต่างๆ ของวิธี CIRC ส่วนมากผู้เรียนจะทำตามลำดับขั้นตอนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งการฝึกปฏิบัติของทีม การประเมินผลงานล่วงหน้าของทีม และการทดสอบย่อย โดยผู้เรียนจะยังไม่ต้องได้รับการทดสอบจนกว่าสมาชิกภายในทีม ได้พิจารณาว่าเขาเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสอบ รางวัลหรือประกาศชมเชยที่ทีมจะพึงได้รับนั้น ขึ้นอยู่กับผลงานอีกประการหนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนได้ทำงานในเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของเขา เขาจึงมีโอกาสพบความสำเร็จได้เท่าเทียมกัน การมีส่วนช่วยของผู้เรียนที่มีต่อทีมของเขานั้น ย่อมขึ้นอยู่กับคะแนนการทดสอบย่อยของเขา และการเขียนเรียงความอิสระ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เอง แสดงถึงความรับผิดชอบส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นแก่สมาชิกของทีม

จากการประมวลการศึกษาเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ การที่จะนำรูปแบบไปใช้ได้นั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละวิชา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Jigsaw II ตามแนวของสลาบิน (Slavin) เนื่องจากรูปแบบการสอนนี้เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับเนื้อหาวิชาที่สามารถแบ่งหัวข้อหรือเรื่องให้กับผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเหมาะสมกับเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษาปีที่ 6 ที่มีหัวข้อย่อยจำนวนมากเหมาะสมกับที่จะแบ่งเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ข้อเท็จจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Jigsaw II ในการวิจัยครั้งนี้

4. ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระงับทุกข์(2542) ได้ให้ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้นไม่ว่าจะใช้เทคนิคใดก็ตาม จะมีลำดับขั้นตอนในการเรียนที่คล้ายกันคือ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำงานกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานของกลุ่ม รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

4.1 ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียมประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนแนะนำทักษะการเรียนรู้ร่วมกันและจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยๆประมาณ 2-6 คน อาจารย์ผู้สอนควรแนะนำระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

4.2 ขั้นสอน อาจารย์ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนแนะนำเนื้อหาและแหล่งข้อมูล มอบหมายงานให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และอธิบายขั้นตอนการทำงาน

4.3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้อาจารย์ผู้สอนจะกำหนดให้ผู้เรียนใช้เทคนิคต่างๆกันในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เทคนิคที่ใช้ในแต่ละครั้งจะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่งๆอาจต้องใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือหลายๆเทคนิคประกอบกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

4.4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้อาจารย์ผู้สอนตรวจสอบผลงานผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีนักเรียนอาจต้องซ่อมเสริมในสิ่งที่บกพร่องต่อจากนั้นเป็นการทดสอบ

4.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ อาจารย์ผู้สอนควรอธิบายเพิ่มเติม อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน อะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

เท่าที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ โดยทั่วไปเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนดังกล่าว และบังเกิดผลดีต่อผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนจะต้องวางแผนการเรียนให้แก่ผู้เรียนอย่างเป็นระบบทุกขั้นตอน ในส่วนของการประเมินผลอาจกระทำได้หลายวิธี เพื่อเป็นการช่วยและการให้กำลังใจผู้เรียน

5. ความแตกต่างระหว่างการเรียนการสอนแบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้ทั่วไป

พรรณรัตน์ เสาธรรมสาร(2533) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมไว้ดังนี้

5.1 การเรียนแบบร่วมมือนั้น สมาชิกในกลุ่มต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน รับผิดชอบการทำงานของตนเองเท่ากับงานของสมาชิกกลุ่ม ส่วนการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้น สมาชิกในกลุ่มไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน

5.2 สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการให้คำแนะนำชมเชย เสนอแนะการทำงานกลุ่มสมาชิก ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนไม่ได้รับผิดชอบของการทำงานของตัวเองเสมอไป บางครั้งก็ใส่ชื่อตัวเองโดยไม่ทำงาน

5.3 ในการเรียนแบบร่วมมือนั้น สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ส่วนในการเรียนแบบกลุ่มเดิมนั้น สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถใกล้เคียงกัน

5.4 การเรียนแบบร่วมมือมีการแลกเปลี่ยนบทบาทของผู้นำภายในกลุ่ม ในขณะที่การเรียนแบบกลุ่มเดิม ผู้นำหรือหัวหน้าจะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกภายในกลุ่ม

5.5 สมาชิกกลุ่มในการเรียนแบบร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุน ให้กำลังใจในการทำงานกลุ่ม ช่วยกันรับผิดชอบในการทำงานและการเรียนของสมาชิกในกลุ่มและแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนทำงานกลุ่ม ส่วนในการเรียนแบบกลุ่มเดิมนั้นสมาชิกรับผิดชอบในงานของตนเองเท่านั้น แต่ละคนอาจแบ่งงานกันไปทำ แล้วเอาผลงานมารวมกัน

5.6 จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบร่วมมือ คือ การให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม โดยยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อสมาชิกกลุ่ม ส่วนในการเรียนแบบกลุ่มเดิมนั้น จุดมุ่งหมายอยู่ที่การทำงานให้เสร็จเท่านั้น

5.7 ผู้เรียนจะได้รับการสอนทักษะทางสังคมที่ต้องใช้ในขณะทำงานกลุ่ม แต่ทักษะเหล่านี้จะถูกละเลยในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม

5.8 อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนแบบร่วมมือจะเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ สังเกตการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนในการเรียนแบบกลุ่มเดิมนั้น ไม่สนใจผู้เรียนในการทำงานกลุ่ม

5.9 ในการเรียนแบบร่วมมือ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดวิธีการในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในการเรียนแบบกลุ่มเดิมนั้น อาจารย์ผู้สอนจะไม่สนใจในวิธีการดำเนินงานภายในกลุ่ม ให้สมาชิกในกลุ่มจัดการกันเอง

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงความแตกต่างของการเรียนแบบร่วมมือกับการเป็นกลุ่มแบบเดิม

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม (Traditional Group Learning)
1. มีความรับผิดชอบร่วมกัน	1. ไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน
2. สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในงานของตนเอง และของสมาชิกกลุ่ม	2. สมาชิกแต่ละคนอาจไม่รับผิดชอบในงานของตนเองและของสมาชิกกลุ่ม
3. สมาชิกมีความสามารถที่แตกต่างกัน	3. สมาชิกมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน
4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้า	4. สมาชิกเลือกหัวหน้า
5. สมาชิกแบ่งความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน	5. สมาชิกรับผิดชอบเฉพาะตัวเอง
6. เน้นที่วิธีการและผลงาน	6. เน้นที่ผลงาน
7. มีการสอนทักษะทางสังคม	7. ทักษะทางสังคมถูกละเลย ไม่ได้มีการสอน
8. อาจารย์ผู้สอนสังเกตการณ์ แนะนำการทำงานกลุ่ม	8. อาจารย์ผู้สอนละเลยไม่สนใจการทำงานกลุ่มของนักเรียน
9. มีวิธีการทำงานกลุ่ม	9. ไม่มีวิธีการทำงานกลุ่ม

6. สาเหตุที่ทำการสอนแบบร่วมมือใช้ได้ผลดีกว่าการสอนแบบเก่า

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1989 อ้างถึงใน สุรศักดิ์ หลาบมาลาม 2531) กล่าวถึงสาเหตุวิธีการสอนแบบร่วมมือ ใช้ได้ผลดีกว่าการสอนที่ใช้กันมา ไว้ดังนี้

1. ผู้ที่เรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของอาจารย์ผู้สอนได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของอาจารย์ผู้สอนเป็นภาษาพูดของผู้เรียนเอง อธิบายให้เพื่อนฟัง ทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น
2. ผู้เรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดี คือยิ่งสอนเพื่อนก็ยิ่งเข้าใจบทเรียนมากขึ้น
3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้ผู้เรียนได้รับความเอาใจใส่ และมีความสนใจเพิ่มขึ้น

4. ผู้เรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะอาจารย์ผู้สอนคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มด้วย

5. ผู้เรียนทุกคนเข้าใจว่าคะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่มด้วย ดังนั้นทุกคนต้องพยายามอย่างเต็มที่ จะคอยอาศัยเพื่อนอย่างเดียวนั้นไม่ได้

6. ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม เป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นทีม จะเป็นประโยชน์มากเมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่

7. ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่ม ฝึกกระบวนการกลุ่มจนเป็นนิสัย

8. ผู้เรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น รู้หน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ผู้เรียนมีความรู้สึกร่วมกันในความสุข ความสำเร็จ ความผิดพลาด และการแก้ปัญหา ร่วมกัน จึงสร้างความรัก ความผูกพันภายในกลุ่มเป็นอย่างดี

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า วิธีสอนแบบร่วมมือ เป็นวิธีสอนซึ่งทุกคนต้องร่วมมือกันทำงาน โดยคำนึงถึงผลที่เกิดกับกลุ่มมากกว่าผลที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง ดังนั้นสมาชิกทุกคนจึงเกิดการเรียนรู้เท่าๆกันจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ถูกต้อง และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

7. บทบาทอาจารย์ผู้สอนในการเรียนแบบร่วมมือ

พรรณรัตน์ เกษธรรมสาร(2533) ได้อธิบายถึงบทบาทของอาจารย์ผู้สอนในการเรียนการสอนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

ในการเรียนแบบร่วมมือบทบาทของอาจารย์ผู้สอนจะเปลี่ยนจากการเป็นผู้ควบคุมชั้นเรียน เป็นผู้แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักใช้ข้อมูลทั้งหลายให้บรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้จัดบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนของนักเรียน ผลงานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนจะเรียนและจำได้ดีในบรรยากาศของห้องเรียนที่เป็นกันเอง ที่ทุกคนไม่ว่าผู้เรียนหรืออาจารย์ผู้สอนก็สามารถทำผิดได้ ห้องเรียนเช่นนี้จะมีบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัยสำหรับแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก อาจารย์ผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศเช่นนี้ โดย

1. ให้งานที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนที่มากกว่างานที่เป็นการแข่งขัน

2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกและตัดสินใจ

3. นับถือความคิดและความรู้สึกของผู้เรียน

4. ให้คุณค่าในความคิดของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความคิดที่จำกัดเพียงใด

5. ให้กำลังใจผู้เรียนในการแสดงออกซึ่งความคิดของตนเองในหลายรูปแบบ เช่น การวาดภาพ ระบายสี เขียนบรรยายฯลฯ

6. ยอมรับว่าผู้เรียนผิดพลาดได้

7. เผยแพร่ข้อเขียนหรือผลงานของผู้เรียนในรูปของหนังสือพิมพ์ จดหมายข่าวของห้องหรือติดบอร์ด

8. กระตุ้นส่งเสริมความคิดแก่ผู้เรียนโดยใช้ข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร ข่าว หรือสื่อการสอน เช่น รูปภาพ ภาพยนตร์

นอกจากนี้การตอบสนองของอาจารย์ผู้สอนต่อผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เคอร์เบอร์ (Kerber, 1975 อ้างถึง มาณิตย์ คติพิศาล, 2541) ได้เสนอพฤติกรรมที่แสดงการยอมรับของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

1. ไม่ประหม่นและคัดสินใจ
2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสเสี่ยงและแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง
3. ประโยชน์ที่เป็นการสอนของอาจารย์ผู้สอน เช่น
 - เอาละ อาจารย์ผู้สอนเข้าใจ
 - นี้อาจเป็นเหตุผลหนึ่ง
 - ช่วยอธิบายที่เธอพูดหน่อย
 - เธอหมายความว่า...ใช่ไหม

อาจารย์ผู้สอนมีส่วนในการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนมาก ถ้าอาจารย์ผู้สอนสามารถทำได้เพียงพอสำหรับความรู้ที่ผู้เรียนได้รับ ผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ด้วย

นอกจากนี้ สุวิมล เจี้ยวแก้ว(2540) ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ผู้สอนในการเรียนการสอนแบบร่วมมือว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีบทบาทดังนี้

1. ทำการคัดสินใจเกี่ยวกับ
 - ขนาดของกลุ่ม
 - จัดกลุ่มที่มีลักษณะหลากหลายในชั้นเรียน
 - เตรียมอุปกรณ์และสถานที่
 - มอบบทบาทให้แต่ละคนและสลับเปลี่ยนบทบาทนั้นๆในการสอนแต่ละครั้ง
2. อธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์ในการประสบความสำเร็จของกลุ่ม
3. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการ
4. ดูแลและช่วยปรับพฤติกรรมของผู้เรียน
5. ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเท่าที่จำเป็น
6. ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
7. ร่วมมือกับผู้เรียนในการประเมินการทำหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน

สรุปได้ว่าอาจารย์ผู้สอนมีบทบาทในการสอนแบบร่วมมือดังนี้ เป็นผู้หาข้อมูลมาให้ผู้เรียน เป็นผู้ขยายความชัดเจน เป็นผู้ดูแลความถูกต้อง เป็นผู้สรุปเป็นผู้ตรวจสอบ เป็นผู้เสริมแรงและเป็นผู้สังเกตให้ทุกคนทำงานของตนเอง

8. ลักษณะชั้นเรียนของการเรียนแบบร่วมมือ

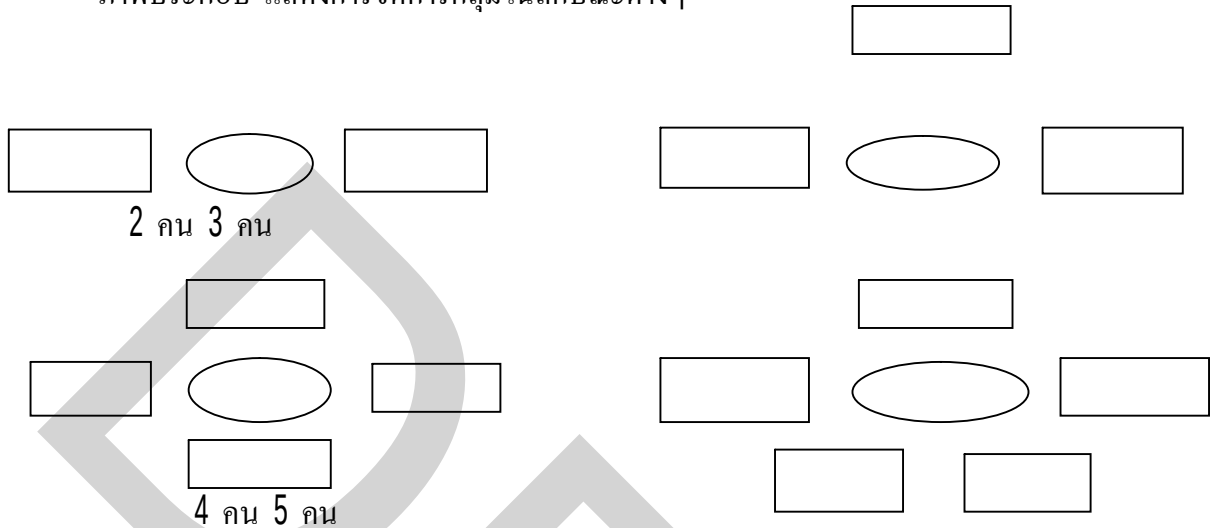
พรรณศรีมี เเงาธรรมสาร(2533) ได้กล่าวถึงลักษณะชั้นเรียนของการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

ลักษณะชั้นเรียนของการเรียนแบบร่วมมือต่างจากชั้นเรียนแบบธรรมดา ในชั้นเรียนแบบธรรมดาผู้เรียนนั่งเป็นแถวตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้ อาจารย์ผู้สอนจะอธิบายบทเรียนโดยมีผู้เรียนเป็นผู้ตอบเมื่ออาจารย์ผู้สอนถาม การตอบอาจจะเป็นทั่วห้องหรือตอบทีละคน หลังจากนั้นอาจารย์ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดซึ่งอาจจะทำในห้องหรือไปทำมาเป็นการบ้าน ผู้เรียนแต่ละคนต้องทำงานของตนเอง ถ้าไม่เข้าใจก็จะถามอาจารย์ผู้สอนการพูดคุยในห้องเรียน เป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาผู้เรียนจะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จเพื่อไม่ต้องเอาไปทำเป็นการบ้านงานที่ต้องใช้ความคิดเป็นงานที่น่าเบื่อหน่ายเพราะต้องใช้เวลามาก

ในการเรียนแบบร่วมมือนั้น ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มหลังจากอาจารย์ผู้สอนอธิบายบทเรียนใหม่และแนะวิธีทำงานกลุ่มแล้ว มีวิธีการสอนหลายวิธีที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนแบบนี้ เช่น การใช้วิธีแบบ Jigsawแบบ STAD และอื่นๆ ผู้เรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันภายในกลุ่ม ช่วยกันแก้ปัญหา หาคำตอบที่ถูกต้อง อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ได้คำตอบที่ดีที่สุด หลังจากนั้นผู้เรียนทุกคนในกลุ่มเซ็นชื่อลงในกระดาษคำตอบหรือผลงานที่ส่ง อาจารย์ผู้สอนประเมินผลงานด้วยการหยิบผลงานของแต่ละกลุ่มขึ้นมา แล้วถามสมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มเกี่ยวกับงานชิ้นนั้น คะแนนที่ได้ก็จะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ดังนั้นทุกคนในกลุ่มจะรับผิดชอบการเรียนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มเท่าๆกับการเรียนของตนเอง การที่ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และช่วยกันเลือกคำตอบที่คิดว่าดีที่สุดมากกว่าจะดูค่าเฉลยหรือรอคำตอบจากอาจารย์ผู้สอนจะช่วยพัฒนาความคิด และทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมต้องการ หลังจากนั้นอาจารย์ผู้สอนจะอภิปรายถึงผลงาน ที่ผู้เรียนทำและทักษะการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม การอภิปรายนี้จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเองทั้งทางด้านวิชาการและทางด้านสังคม

ในการจัดห้องเรียนควรเอื้อต่อการทำงานกลุ่มสมาชิก การจัดกลุ่มมีหลายลักษณะดังนี้

ภาพประกอบ แสดงการจัดการกลุ่มในลักษณะต่างๆ

ภาพที่ 1 แสดงการจัดการกลุ่มในลักษณะต่างๆ

9. แนวทางการจัดการเพื่อการสอนให้เรียนรู้ร่วมกัน

สิ่งที่สำคัญที่ควรคำนึงถึงในการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยมีความรับผิดชอบร่วมมือกันคือ (สุวิมล เขียวแก้ว, 2540)

1. การจัดกลุ่มที่มีหลากหลาย (Heterogeneous) โดยเชื่อว่ากลุ่มที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือกลุ่มที่มีสมาชิกที่แตกต่างกันในด้านภูมิหลัง ทักษะการทำงาน เพศ และลักษณะทางกายภาพ ซึ่งเป็นการเลียนแบบชีวิตจริงที่คนต้องประสบกับบุคคลหลายประเภท ดังนั้นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มจึงทำโดยการสุ่ม หรือการคัดเลือกโดยอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้มั่นใจว่าแต่ละกลุ่มมีความหลากหลายจริง และหลีกเลี่ยงการจัดกลุ่มโดยอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้มั่นใจว่าแต่ละกลุ่มมีความหลากหลายจริง และหลีกเลี่ยงการจัดกลุ่มโดยแต่เพียงคนที่นั่งใกล้ๆ กันมารวมกลุ่มกัน

2. การผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ การจัดกลุ่มแบบนี้อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเป็นผู้นำโดยการลงคะแนนเสียง หรืออาจารย์ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนคนใดเป็นผู้นำกลุ่มแต่ละให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ เพื่อให้ฝึกความรับผิดชอบและทักษะต่างๆ ในฐานะผู้นำ

3. การให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของผู้อื่น (Positive Interdependence) ผู้เรียนที่คุ้นเคยกับการเรียนด้วยตนเอง และประสบความสำเร็จมากกว่าเพื่อนๆ ในชั้น มักจะไม่ค่อยเห็นคุณค่าของผู้อื่น ไม่ค่อยจะยอมรับความคิดเห็น ตลอดจนไม่ค่อยขึ้นกับผู้อื่น อาจารย์ผู้สอนต้องพยายามช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นต้อง “ขึ้นกับผู้อื่น” บ้าง แต่เป็นการขึ้นแก่กันใน

ทางบวก และต้องมีความเชื่อว่าความสำเร็จของผู้อื่นต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของเราด้วย เช่นกัน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนต้องใช้กิจกรรมหรือเทคนิคต่างๆเข้าช่วยได้แก่

- สมาชิกในกลุ่มได้รับการมอบหมายงานที่เหมือนกัน
- มีการติดตามผลงานของกลุ่ม
- มีการติดตามผลงานของสมาชิกในกลุ่มเป็นรายบุคคล
- ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์เข้าช่วย
- สมาชิกทุกคนช่วยกันสร้างสรรค์ผลงาน 1 ชิ้น เป็นผลงานของกลุ่ม
- แต่ละกลุ่มจะได้รับรางวัลและชื่นชมกับผลงานที่ได้ลงมือทำ และทุกคนในกลุ่มจะได้รับ

สิ่งเดียวกัน เช่น ได้คะแนนเท่ากัน

เพื่อช่วยส่งเสริมให้กิจกรรมข้างต้นเป็นไปอย่างมีระบบ อาจารย์ผู้สอนควรมอบหมายบทบาทต่างๆให้แก่สมาชิกในกลุ่ม ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทฤษฎี ดังนี้

-ผู้นำกลุ่ม	นำให้ทำงานลุล่วง
-ผู้สรุป	สรุปผลการเรียนรู้
-ผู้ตรวจสอบ	ตรวจสอบทุกคนในกลุ่มให้รู้กันหมด
-ผู้ช่วย	คอยช่วยให้ความคิด ขยายความรู้
-ผู้ชี้แนะ	คอยเพิ่มเติมความคิด ขยายความรู้
-ผู้หาข้อมูล	หาเอกสารข้อมูลให้กลุ่ม
-ผู้กระตุ้นเตือน	คอยให้กำลังใจและกระตุ้นให้ทำงาน
-ผู้สังเกต	ดูแลให้ทุกคนทำหน้าที่ของตน

การแบ่งหน้าที่การทำงานจะช่วยให้ผู้เรียนทำงานอย่างมีเป้าหมายชัดเจน รู้บทบาทหน้าที่ตน และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ทำให้กลุ่มสำเร็จลุล่วงด้วยดี

4.ส่งเสริมให้มีการหันหน้าเข้าหากัน ปรึกษาหารือกันเป็นรายบุคคล หรือทั้งกลุ่มในการซักถาม อภิปราย สรุป เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ สิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว การสรุปแก้ไขรายงานของกลุ่ม การนำเสนอผลงาน การปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นในคราวต่อไป

5. อาจารย์ผู้สอนช่วยสอนให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานทางสังคมเพียงพอที่จะใช้ในการทำงานร่วมกัน ซึ่งอาจสอนได้โดยการให้คำนิยาม การพูดคุย อภิปราย การสังเกตพฤติกรรม และใช้กระบวนการเพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

6.ให้กลุ่มมีอำนาจในการจัดการและการตัดสินใจในการทำงานและการแก้ปัญหาต่างๆโดยให้อาจารย์ผู้สอนเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ หรือผู้สร้างสถานการณ์ให้เกิดกิจกรรมนั้นๆ ขึ้น และให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น จะดีกว่าสั่งให้ผู้เรียนทำตามความคิดของครู

7. ให้ผู้เรียนมีเวลา และรับทราบถึงกระบวนการในการวิเคราะห์ว่า สมาชิกในกลุ่มทำงานได้ตรงตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และมีประสิทธิภาพเพียงใด

10. การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน, จอห์นสัน และโฮลเบค (Johnson, Johnson & Holubec, 1984) อ้างถึงใน นาคยา ปิณฑนานนท์, 2543) ได้กล่าวถึงลักษณะการจัดกลุ่มในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีอยู่ 3 แบบคือ

1. Information Cooperative Learning Group การจัดกลุ่มแบบนี้เป็นการจัดกลุ่มแบบชั่วคราวเป็นกิจกรรมที่อาจารย์ผู้สอนใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนของอาจารย์ผู้สอนเอง โดยระหว่างที่อาจารย์ผู้สอนสอน อาจารย์ผู้สอนต้องการ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนกำลังสอนด้วยการปรึกษา หรือร่วมแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ที่นั่งอยู่ข้างๆ ใกล้ๆ กัน ร่วมกันทำงานในเวลาสั้นๆ แล้วสลายกลุ่ม กลับสู่สภาพปกติฟังอาจารย์ผู้สอนสอนต่อไป การจัดกลุ่มแบบนี้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนให้ความสนใจในสิ่งที่เรียนร่วมกัน เพื่อดูว่าผู้เรียนเข้าใจอะไร ผิดอยู่หรือเปล่า หรือเพื่อเปลี่ยนอิริยาบถในการเรียนของผู้เรียน จากการฟังอาจารย์ผู้สอนสอนมานานก็หันมาจับกลุ่มคุยกันบ้าง

2. Formal Cooperative Learning Group โดยทั่วไปการเรียนรู้แบบร่วมมือนิยมจัดกลุ่มแบบนี้มาก เป็นการจัดกลุ่มที่ต้องการให้ผู้เรียนที่มีความสามารถหลากหลายได้มาทำงานช่วยเหลือกันทั้งเพศหญิงและเพศชาย

3. Base Group เป็นการจัดกลุ่มเพื่อนสนิทให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนที่มีลักษณะหลากหลายอยู่ด้วยกัน เช่น ความสนใจ พื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคมของพ่อแม่ต่างกัน มีการละทิ้งเพศหญิงเพศชาย และอาจารย์ผู้สอนต้องชี้แจงให้เข้าใจถึงการเข้ากลุ่ม การจัดกลุ่ม Base Group มีคุณค่าด้านการจัดประสบการณ์อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ดีมาก ฝึกการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ ความเอื้ออาทร และยังเป็นการแบ่งภาระในเรื่องงานปกครองของอาจารย์ผู้สอนและสถาบันการศึกษาด้วย

กล่าวโดยสรุปการจัดกลุ่มผู้เรียน การเรียนรู้ร่วมมือ อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นผู้จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถหลากหลาย ขณะเดียวกันอาจารย์ผู้สอนต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย ที่ไม่มีอุปสรรคต่อการทำงานกลุ่ม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมาย

สุภาพ วาดเขียน (2525 : 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพสมอง

สุนันท์ สดโกสม (2525 : 128) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้เท่าไร มีความสามารถชนิดใด

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 19) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นการตรวจสอบความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสมองด้านต่างๆ ของผู้เรียนว่าหลังจากการเรียนรู้เรื่องนั้นๆ แล้วผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้นๆ เพียงใด

สรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน และทำให้พฤติกรรมนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมซึ่งสามารถตรวจสอบได้ว่าเรียนแล้วได้ความรู้อะไรบ้าง

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์

การวัดผลสัมฤทธิ์มีจุดมุ่งหมาย คือ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพของบุคคลว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใด มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน คือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาให้ทำการสังเกตและวัดได้ การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ ข้อสอบปฏิบัติ ซึ่งเป็นการประเมินผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้วยเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสอบแบบปากเปล่า มักกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง สามารถสอบวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามสามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ แบบไม่จำกัดการตอบ และแบบจำกัดการตอบ

ประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

มีผู้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

สุนันท์ สลโกสุม (2525 : 128-131) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. แบบทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนสร้าง เป็นแบบทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในห้องเรียน ข้อสอบที่อาจารย์ผู้สอนสร้างมี 2 ประเภท คือ ข้อสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และข้อสอบเพื่อประเมินผลการเรียนการสอน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นข้อสอบที่มีคุณลักษณะความเป็นมาตรฐานใน 2 ประการ คือ มาตรฐานในวิธีดำเนินการสอบ และมาตรฐานในการให้คะแนน

บุญเชิด ภิญโญนนตพงศ์ (2526 : 17-18) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบซึ่งแปลความหมายของคะแนนโดยการนำเอาผลการปฏิบัติงานนั้นไปเปรียบเทียบกับผลการปฏิบัติงานของคนอื่นๆ ภายในกลุ่ม การแปลความหมายจึงมีลักษณะเชิงสัมพัทธ์คือ ขึ้นอยู่กับผลการปฏิบัติงานของคนอื่นๆ ว่าเป็นอย่างไรเป็นสำคัญ ไม่ว่าผลงานของผู้เรียนคนนั้นจะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำก็ตาม แต่ถ้านำไปเทียบกับผลงานของคนอื่นๆ แล้วดีกว่าคนอื่นก็สรุปว่าผลงานของผู้เรียนนั้นดีมาก การรายงานผลการทดสอบต้องอาศัยคะแนนมาตรฐานชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น เปอร์เซนต์ไทล์

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เป็นการทดสอบซึ่งแปลความหมายของคะแนนโดยการนำเอาผลการปฏิบัติงานนั้นไปเทียบกับมาตรฐานที่แท้จริง ซึ่งเป็นเกณฑ์ภายนอกกลุ่มที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ โดยไม่เปรียบเทียบกับผลงานของคนอื่นๆ ภายในกลุ่ม ดังนั้นผลงานของผู้เรียนอยู่ในระดับมาตรฐานหรือไม่ ต้องพิจารณาหรือเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่แท้จริงเท่านั้น จากการรายงานในรูปของการอ้างอิงไปยังมาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ซึ่งอาจเสนอในรูปของจำนวนหรือเปอร์เซ็นต์ การตอบถูกของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นดัชนีบ่งชี้ว่า จำนวนหรือเปอร์เซ็นต์นั้นบรรลุตาม

มาตรฐานการปฏิบัติที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือยัง นอกจากนั้นคะแนนอาจารย์งานในรูปของจำนวนเวลาที่ทำงานนั้นเสร็จสมบูรณ์

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนจะต้องออกข้อสอบให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ และแบบทดสอบควรมีข้อสอบที่วัดพฤติกรรมต่างๆ ตามแนวทางของ ประวิตร ชูศิลปะ (2524 : 21-31) มีการวัดพฤติกรรม 4 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนรู้ไปแล้วเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอด หลักการ กฎ และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์
2. ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกความรู้ เมื่อปรากฏในรูปแบบใหม่ และความสามารถในการนำความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีกสัญลักษณ์หนึ่ง
3. ด้านการนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ที่ได้ตลอดจนวิธีการต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเลือกใช้พฤติกรรมต่างๆ ในการแสวงหาความรู้ได้อย่างเหมาะสมในด้านทักษะ การสังเกต การวัด การจำแนกประเภท การครองพื้นที่กับพื้นที่ การครองพื้นที่กับเวลา การคำนวณ การจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล การลงความคิดเห็นจากข้อมูล การพยากรณ์ การตั้งสมมติฐาน การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ การกำหนดและควบคุมตัวแปร การทดลอง การตีความและการลงข้อสรุป
5. เจตคติและความสนใจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านความรู้สึกและอารมณ์ ซึ่งมีขอบเขตกว้างขวางรวบรวมความสนใจและเจตคติ ซึ่งมีรายละเอียดครอบคลุมพฤติกรรมต่อไปนี้ เช่น การแสดงเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน การยอมรับ การสืบเสาะหาความจริง ซึ่งเป็นวิธีการคิดวิธีหนึ่งทำให้มีความสนุกสนานกับการเรียน

กระบวนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 47-52) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างข้อสอบว่ามีอยู่ 4 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นวางแผน สิ่งที่ควรปฏิบัติในการวางแผนสร้างข้อสอบ คือ

- 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างข้อสอบทุกครั้งต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนและแน่นอนว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใด
- 1.2 กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ในขั้นนี้หากกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะออกข้อสอบได้เหมาะสมก็จะช่วยให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรง
- 1.3 กำหนดชนิดและรูปแบบของข้อสอบ ในการสอบวัดต้องเลือกใช้ชนิดและรูปแบบของข้อสอบให้เหมาะสม

- 1.4 กำหนดส่วนประกอบอื่นๆ ที่จำเป็นในการออกข้อสอบ
2. ขั้นเตรียมการ เป็นการเตรียมการสิ่งที่เกี่ยวข้องต่อการสร้างข้อสอบ
 - 2.1 เตรียมหลักสูตร แบบเรียน แผนการสอน คู่มือครู
 - 2.2 ทำการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาที่จะออกข้อสอบ พร้อมกับบันทึกผลในตารางวิเคราะห์หลักสูตร
 - 2.3 อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับการพิมพ์ การอัดสำเนา
 - 2.4 กระจายคำตอบอื่นๆ
3. ขั้นลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นลงมือเขียนข้อสอบในกรณีการสร้างข้อสอบนั้น ทำเป็นรูปคณะกรรมการแบ่งงานกันเขียนข้อสอบแล้วนัดหมายเวลาหรือมาประชุมวิจารณ์ข้อสอบที่สร้างขึ้น
4. ขั้นประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลไปปรับปรุงข้อสอบมีขั้นตอน ดังนี้
 - 4.1 ขั้นประเมินเบื้องต้น เป็นการวิจารณ์ข้อสอบโดยส่งผู้แทนกลุ่มวิชามาร่วมพิจารณาปรับปรุงข้อคำถาม และตัวเลือกให้ดีขึ้น
 - 4.2 ขั้นตรวจสอบคุณภาพหลังการทดลองเป็นการนำข้อสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง แล้วนำมาตรวจนับคะแนนตรวจสอบคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง

การสร้างมาตรวัดเจตคติ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2537 : 147-150) แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน

1. กำหนดโครงสร้างของประเด็นที่ต้องการวัด ควรให้มีรายละเอียดมากที่สุด และต้องชัดเจนสามารถวัดได้ เมื่อกำหนดแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาตรวจสอบว่าครอบคลุมถูกต้องและตรงตามทฤษฎีแนวความคิดที่ต้องการวัดหรือไม่
2. เลือกประเภทมาตรวัดเจตคติ การเลือกใช้ประเภทใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความจำกัดของการวิจัยนั้น
3. กำหนดสิ่งเร้า สิ่งเร้าเป็นข้อความหรือคำที่เป็นมโนทัศน์ ซึ่งใช้เป็นตัวแทนของโครงสร้างที่ต้องการวัด สิ่งเร้าหรือข้อความที่กำหนดขึ้นควรมีลักษณะ ดังนี้
 - 3.1 ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่กล่าวถึงอดีตมากกว่าปัจจุบัน
 - 3.2 ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นความจริงหรือสามารถแปลผลเป็นความจริงได้
 - 3.3 ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่อาจแปลความได้มากกว่า 1 ความหมาย

3.4 ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่แสดงให้เห็นว่ามีลักษณะเป็น Psychological - object (เป้าหมายหรือความหมายทางจิตวิทยา เช่น ถ้าต้องการถามว่ามีความเชื่อเพื่อเพื่อแผ่ จะต้องไม่ใช่คำถามว่า ท่านมีความเชื่อเพื่อเพื่อแผ่หรือไม่)

3.5 ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่ทุกคนเห็นด้วย หรือไม่มีใครเห็นด้วยเลย

3.6 ควรหลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นความเชื่อ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่น่าสนใจ

3.7 ภาษาที่ใช้ในข้อความควรเป็นภาษาที่ง่าย อ่านได้ความชัดเจนตรงไปตรงมา

3.8 ข้อความสั้น ไม่ควรเกิน 20 คำ

3.9 แต่ละข้อความที่มีคำว่าทั้งหมด เสมอ ประจํา บ่อยๆ ไม่มี ไม่เคย ไม่ควรใช้ เพราะทำให้คลุมเครือ

3.10 แต่ละข้อความมีใจความที่สมบูรณ์เพียงใจความเดียว

3.11 คำในทำนองว่า เพียงแต่เพิ่ม เท่านั้น ในการใช้จะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

3.12 ข้อความควรเป็นเอกตลประโยค ไม่ควรใช้ประโยคซับซ้อน

3.13 ควรหลีกเลี่ยงคำหรือข้อความที่อาจทำให้ไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิดได้

3.14 ควรหลีกเลี่ยงคำที่เป็นปฏิเสธซ้อน อย่าให้มีในข้อความ

4. ตรวจสอบปรับปรุง และแก้ไข ควรทำเป็น 2 ขั้นตอน คือ

4.1 ตรวจสอบเอง เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยในด้านภาษา อ่านเข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจนหรือไม่ ตรวจสอบความเรียบร้อยในการพิมพ์ตัวการ์นต์ การเว้นวรรค ตรวจสอบหลังจากสร้างเสร็จ

4.2 ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญจะตรวจ ความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามโครงสร้าง ความเป็นปรนัย ในด้านความถูกต้องตามหลักวิชา และด้านภาษา

5. ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพเชิงประจักษ์ และคัดเลือกข้อความไว้ใช้จริง เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. บรรณาธิกร เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างมาตรวัดเจตคติเป็นการจัดทำรูปแบบ จัดทำหนังสือ นำ คำชี้แจงการตอบ ตัวอย่างการตอบ และการส่งแบบวัดคืนจากการตอบแล้ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าทำการวิจัย เพื่อจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น ชุดการสอนจึงเป็นที่ยอมรับทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งมีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนไว้หลายท่าน ที่สามารถนำเสนอได้ดังนี้คือ

วิชา ครุปิติ(2537) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง นาฬิกา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนบ่อพลอยราษฎร์รังสรรค์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 30 คน โดยใช้ชุดการสอนจำนวน 9 ชุดเป็นเวลา 27 คาบและคาบละ 20 นาที ผลการทดลองพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.00/85.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

มาลัยพร ทองสีเข้ม(2542) ได้สร้างชุดการสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปเรขาคณิตและรูปสมมาตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนวัดประดู่หน้าท่าไข่(มงคลเพิ่มประชานุถ) อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง ใช้เวลาทดลอง 38 คาบ คาบละ 20 นาที ผลการศึกษพบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.00/86.67 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ในปีเดียวกันนี้

สุจินดา พุทธานุ(2542) ได้สร้างชุดการสอนฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และหาชุดประสิทธิภาพการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนวัดอู่ตะเภา(ตะเภาแก้ววิทยาคาร) อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.33/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมจิต ศรีมะเกษ (2542) จากการสร้างชุดการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปเรขาคณิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนวัดบ้านสร้าง(สุวรรณวิทยากร) อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 25 คน แบ่งชุดการสอนเป็น 7 ชุด ใช้เวลาสอนชุดละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที ผลการศึกษพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.5/88 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นไว้

ประภา ยลาโรจนพันธ์(2539) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเพื่อซ่อมเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 97.50/80.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70/70

ศิริบุญ อันตระกูล(2546) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านนาง

กาญจนากุลวิทยา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 47 คน โดยใช้วิธีการ
 สุ่มแบบกลุ่ม ใช้เวลาทำการทดสอบ 13 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนวิชา
 คณิตศาสตร์ เรื่องสมการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.73/87.23
 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

วิภารัตน์ ผลภิญโญ(2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอนวิชา ภาษาไทย เพื่อ
 พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปี
 การศึกษา 2546 ของโรงเรียนบ้านสนแก้ง อำเภอสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว พบว่านักเรียนที่เรียน
 โดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ในการเขียนหลังการทดลองเสร็จสิ้น
 ทักษะที่สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศิริพร สำนักสกุล(2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนคณิตศาสตร์เรื่อง โจทย์
 ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดกลางดอนเมือง ชลบุรี อำเภอเมือง
 จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน เก็บรวบรวมได้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการ
 วิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุดการสอนเรื่อง โจทย์สมการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 มีประสิทธิภาพ 883.33/86.67 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนนั้นจะเห็นได้ว่าชุดการสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มี
 ประสิทธิภาพ มีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกเหนือจากคุณประโยชน์ด้านอื่นๆ
 และในต่างประเทศได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนหลายท่าน ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
 สัมพันธ์กับการศึกษาผลการใช้ชุดการสอนของการวิจัยในครั้งนี้ดังเช่น

กรีน (Green,1998,pp.9-12) ศึกษาเกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนกับ
 ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลทางสถิติ จากจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์และ
 วิธีการใช้ ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า การศึกษาด้วยชุดสื่อคอมพิวเตอร์ทำให้ประหยัดเวลาใน
 การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ครูรู้จักเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมถึงความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการ
 เรียนการสอน

นิส (Niess,1993,pp129-135) ได้ศึกษาค้นคว้าการทำนายผลและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
 คณิตศาสตร์ใหม่จะช่วยพัฒนาทักษะด้านความคิดของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น โดยการศึกษาถึงการ
 เรียนการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ใช้วิธีการเรียนด้วยชุดคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนดังกล่าวสามารถพัฒนาความคิดนักเรียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนสูงขึ้นกว่าการเรียนแบบเก่าที่เคยปฏิบัติมา

แมคลาชลิน(Mclaughlin,1992,p.4255-A) ศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้ชุดการสอนทางคณิตศาสตร์ 3 แบบ คือ ชุดการสอนแบบให้ข้อมูลรายละเอียดต่างๆให้นักเรียนได้ศึกษาชุดการสอนแบบเน้นความรู้ความจำ และชุดการสอนที่ผ่านการทดลอง ที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความกระตือรือร้นและทัศนคติ โดยทำการทดลองกับนักเรียนอนุบาล และนักเรียนเกรด 1 อายุ 5-7 ปี ใช้เวลาทดลอง 40 สัปดาห์ พบว่า สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอน 3 แบบ ไม่แตกต่างกัน แต่ชุดการสอนแบบที่เรียนผ่านการทดลองทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และมีเจตคติมากกว่าอีก 2 แบบ

พาค(Park,1980,p.1377-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลและประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวน 66 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยใช้ชุดการสอน ผลการวิจัยปรากฏชุดการสอนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งยังเป็นการสะดวกและประหยัดเวลาในการสอนนอกจากนี้ยังสามารถใช้ชุดการสอนในการสอนซ่อมเสริมหรือฝึกทักษะนักเรียนได้อีกด้วย

แอนเดอร์สัน(Anderson,1982,p.4795-A) อ้างถึงใน สมชาย ศรีคำดี,2545,หน้า 36) ได้สร้างชุดการสอนด้วยตนเองเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาในระดับเตรียมประถมศึกษา โดยใช้ชุดการสอนด้วยตนเองกับการสอนแบบบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากกลุ่มที่สอนโดยใช้ชุดการสอนด้วยตนเองและการสอนแบบบรรยายทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวางแผนการสอน แต่ไม่มีความแตกต่างด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษาและครูฝึกสอน โดยชอบชุดการสอนด้วยตนเอง

ฮาวเลย์(Howley,1989)อ้างถึงใน สุจินดา พุทธานู, 2542 หน้า 54) ได้ศึกษาการใช้ชุดการสอนเกี่ยวกับการค้นหาข้อมูลในคอมพิวเตอร์ จากศูนย์ข้อมูลระดับ ERIC เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ ชุดการสอนเกี่ยวกับฐานข้อมูล ERIC ซึ่งประกอบด้วย

1. คู่มือการสอนสำหรับครูเกี่ยวกับฐานข้อมูล ERIC
2. คำแนะนำเกี่ยวกับหลักการใช้และแบบทดสอบการประเมินผลนักเรียน
- 3.คู่มือการฝึกปฏิบัติ

ผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พอสรุปได้ว่า รูปแบบของการจัดการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนตามปกติในห้องเรียนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสอนแบบร่วมมือที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย นอกเหนือจากการที่นักเรียนได้รับความ

เฟลิดเฟลิน สนุกสนานจากกิจกรรมและสื่อต่างๆที่มีอยู่ในชุดการสอนดังกล่าว รวมทั้งฝึกให้รู้จักคิด มีเหตุผล สามารถนำไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Jigsaw) และนำมาใช้ทดลอง เพื่อศึกษาผลจากการวิจัยที่ได้จากชั้นเรียนว่าเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

จุดมุ่งหมายในบทนี้ เพื่อนำเสนอกระบวนการในการดำเนินการวิจัยในเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชีอากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยนำเสนอตัวแปรสำหรับการวิจัย ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบความเชื่อถือ และการทดสอบ ความเที่ยงตรง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชีอากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ผู้วิจัย ได้กำหนดรูปแบบของการศึกษา ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลอง นอกจากนี้ยังสำรวจจากเอกสาร งานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง พบว่า เอกสารงานวิจัยมีขอบเขตกว้างขวางมาก นอกจากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้มีโอกาสประชุมสัมมนาทางนักวิชาการ และผู้บริหาร ซึ่งข้อมูลต่างๆเหล่านี้สามารถนำมาวิเคราะห์ เพื่อนำเสนอความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน และทำการสังเคราะห์ในภาพรวมอีกครั้ง สำหรับ การวิจัยในครั้งนี้ได้นำรูปแบบการวิจัยที่ได้จากการค้นคว้ามาดำเนินการตามลำดับขั้นตอน 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการวางแผนการวิจัย โดยระบุปัญหา เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยกำหนดรูปแบบการวิจัย การจัดเตรียมเครื่องมือวัดตัวแปรต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสำรวจข้อมูลจากเอกสารในเรื่องเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชีอากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยพยายามรวบรวมตัวแปรที่สำคัญ เพื่อที่จะตรวจสอบว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเพื่อสร้างเป็นตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของตัวแปรดังกล่าว โดยขั้นตอนนี้จะเริ่มดำเนินการไปพร้อมๆกับการวางแผนการวิจัย และได้ผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยแล้ว

ขั้นตอนที่ 3 การสร้าง ทดสอบ และแก้ไขแบบสอบถาม การศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การรวบรวมข้อมูลภาคสนามของกลุ่มตัวอย่าง ในขั้นตอนนี้ได้อยู่ภายใต้การแนะนำและ

ควบคุมของกรรมการที่ปรึกษางานวิจัย โดยเริ่มดำเนินการและเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูลในเดือน ธันวาคม – มกราคม พ.ศ. 2552

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลผลข้อมูล ลงรหัส และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ หมายความว่า การทดสอบฐานทางสถิติ การทดสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อถือของมาตรวัด ที่ได้จากการแก้ไขแล้ว โดยขั้นนี้เริ่มดำเนินการในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ขั้นตอนที่ 5 เป็นการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นที่ 4 มาตีความผลของการวิเคราะห์ ข้อมูล การหาข้อสรุป และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับตัวแปรที่สำคัญที่มีผลต่อวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ในขั้นนี้ ได้ดำเนินการในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552

ขั้นตอนที่ 6 เป็นการเขียนรายงานการวิจัย พร้อมทั้งเสนอรายงานดังกล่าวแก่กรรมการ ที่ปรึกษา โดยให้กรรมการทุกท่านอ่านและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงรายงานดังกล่าว เพื่อที่จะ จัดพิมพ์เป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป ในขั้นตอนนี้จะดำเนินการในเดือนเมษายน พ.ศ. 2552

ดังนั้นในการวิจัยในรูปแบบนี้ จะได้องค์ความรู้ในเชิงวิชาการ และการนำไปปฏิบัติ ให้บรรลุผลสำเร็จ เนื่องจากการหาข้อสรุปจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและนำเอาหลักวิชาการต่าง ๆ มาเป็นกรอบแนวทางในการวิจัย เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลในการนำไปสู่การ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ที่ต้องการได้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย (Sampling Frame)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้น ปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาค 1 จำนวน 4 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชี ภาค 1 จำนวน 3 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบความรู้ของผู้เรียนเพื่อหาผลสัมฤทธิ์และ ความสนใจในการเรียนที่สอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ประกอบด้วย

1. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ชุดๆ ละ 20 คะแนน รวม 80 คะแนน
2. แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 คะแนน

3. แบบประเมินของผู้เรียนประเมินตนเอง และผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอน เป็นแบบทดสอบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ

ระดับ ความเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วย	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การแปลความหมาย

ความหมาย	ช่วงคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	4.21 – 5.00
เห็นด้วยมาก	3.41 – 4.20
เห็นด้วย	2.61 – 3.40
เห็นด้วยน้อย	1.81 – 2.60
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1.00 – 1.80

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือนั้น ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรตามแผนการสอน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาการบัญชีภาษีอากรที่เกี่ยวกับกฎหมายภาษี ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล ระบบการสอน โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

2. สร้างแบบทดสอบ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการควบคุมงานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา สำนวนภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยนำไปหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นรายข้อ ความน่าเชื่อถือ และความยากง่ายทั้งแบบรายข้อและรายรวมทั้งฉบับ

5. เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่นขอแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1954, p. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่น จึงสรุปได้ว่าแบบทดสอบนี้มีความเชื่อมั่นสูงพอที่จะยอมรับได้ สามารถนำไปใช้ได้ต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 จำนวน 3 กลุ่ม โดยนำวิธีการสอนด้วยการใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกับนักศึกษาภายหลังการเรียนตามปกติในห้องเรียน โดยเริ่มจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนในห้องเรียนปกติ และทำการทดสอบหลังเรียนหลังจากการใช้กิจกรรมแบบร่วมมือในแต่ละเรื่องตามแผนการสอนที่ได้วางไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูล โดยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนแล้วไปดำเนินการลงรหัสและทำการบันทึกลงในสื่อที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อค่าทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในสมมติฐานนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์มาช่วยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง ($\bar{X}$)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X_i}{n} \quad \text{เมื่อ } X_i \text{ คือ ข้อมูลตัวที่ } i=1, \dots, n$$

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

3. ร้อยละ

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N} \times 100 \quad \text{เมื่อ } R \text{ คือ อัตราส่วนของมูลค่าที่ต้องการ}$$

N คือ จำนวนเต็มส่วนของมูลค่านั้น

4. ค่าสถิติ t-test

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{s/\sqrt{n}}, df = n-1$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

μ = ค่าเฉลี่ยของประชากร

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชี ภาวีกาของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ(Jigsaw) ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนที่ลงทะเบียน วิชาการบัญชีภาวีกาของภาคการศึกษาที่ 2/2552จำนวน 4 กลุ่มซึ่งผู้วิจัยใช้ผู้เรียนจำนวน 3 กลุ่ม (กลุ่มทดลอง) และดำเนินการสอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ซึ่งจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังได้กล่าวมาแล้วผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาลำทางสถิติ โดยจะขอเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลผลการประเมินผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอนและของผู้เรียนประเมินตนเอง
2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ(Jigsaw) จำแนกตามกลุ่มผู้เรียน และรวมกลุ่มผู้เรียนทั้งหมด
3. ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จำแนกตามกลุ่มผู้เรียน และรวมกลุ่มผู้เรียนทั้งหมด
4. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อมูลผลการประเมินผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอนและของผู้เรียนประเมินตนเอง

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินอาจารย์ผู้สอนจากผู้เรียนที่เรียนวิชาการบัญชีภาวีกาที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw)

N = 124 คน

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอนแบบร่วมมือ	73 (58.9)	43 (34.7)	8 (6.5)	-	-	4.52	0.16
2. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ขอบเขตเนื้อหา แผนการสอน และวิธีการประเมินอย่างชัดเจน	85 (68.5)	38 (30.6)	1 (0.8)	-	-	4.68	0.48

3. มีการมอบหมายงาน ตรวจสอบ และวิเคราะห์วิจารณ์งานที่ได้รับมอบหมาย	63 (50.8)	57 (46.0)	4 (3.2)	-	-	4.48	0.56
4. มีการแบ่งกลุ่ม และสร้างบรรยากาศของการทำงานเป็นทีม	72 (58.1)	46 (37.1)	6 (4.8)	-	-	4.53	0.59
5. สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความอบอุ่น เน้นความร่วมมือ ไม่เน้นการแข่งขัน ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน	88 (71.0)	29 (23.4)	7 (5.6)	-	-	4.65	0.58
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพบและขอคำปรึกษานอกชั้นเรียน	78 (62.9)	40 (32.3)	6 (4.8)	-	-	4.58	0.58
7. ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอย่างเหมาะสม เช่น Power Point และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น	67 (54.0)	50 (40.3)	7 (5.6)	-	-	4.48	0.60
8. จัดเนื้อหาและกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน	59 (47.6)	55 (44.4)	10 (8.1)	-	-	4.40	0.63
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งวิทยาการต่างๆ	69 (55.6)	50 (40.3)	5 (4.0)	-	-	4.52	0.57
10. มอบหมายงานได้ตามความสนใจของผู้เรียน	61 (49.2)	51 (41.1)	12 (9.7)	-	-	4.40	0.66

จากตารางที่ 2 พบว่า

1. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอนแบบร่วมมืออยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก 34.7 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบเขตเนื้อหา แผนการสอน และวิธีการประเมินอย่างชัดเจนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก

30.6 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมอบหมายงาน ตรวจงานและวิเคราะห์วิจารณ์งานที่ได้รับมอบหมายอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก 46.0 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

4. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่ม และสร้างบรรยากาศของการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก 37.1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

5. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความอบอุ่น เน้นความร่วมมือ ไม่เน้นการแข่งขัน ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก 23.4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

6. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพบและขอคำปรึกษาจากนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก 32.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

7. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอย่างเหมาะสม เช่น Power Point และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก 40.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

8. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาและกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก 44.4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

9. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งวิทยาการต่างๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก 40.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

10. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมอบหมายงานได้ตามความสนใจของผู้เรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก 41.1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

สรุป ผู้เรียนทั้งหมดให้ความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนในวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งจะอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินตนเองจากผู้เรียนที่เรียนวิชาการบัญชีภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) N = 124 คน

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.
1. ผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียน เข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ	54 (43.5)	56 (45.2)	14 (11.3)	-	-	4.32	0.66
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนและการแสดงความคิดเห็น	54 (43.5)	58 (46.8)	12 (9.7)	-	-	4.34	0.64
3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการติดตามเนื้อหาและทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ	51 (41.1)	52 (41.9)	21 (16.9)	-	-	4.24	0.72
4. ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ดี	62 (50.0)	47 (37.9)	15 (12.1)	-	-	4.38	0.69
5. มีการกระจายความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม	60 (48.4)	49 (39.5)	15 (12.1)	-	-	4.36	0.69
6. ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น จากห้องสมุด จากศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจาก web site ต่างๆ	65 (52.4)	49 (39.5)	9 (7.3)	-	1 (0.8)	4.43	0.70

7. ผู้เรียนแต่งกายเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบของ มหาวิทยาลัย	66 (53.2)	50 (40.3)	8 (6.5)	-	-	4.47	0.61
8. เนื้อหาสาระของการเรียนมี ความเหมาะสม	71 (57.3)	40 (32.3)	13 (10.5)	-	-	4.47	0.68
9. ผู้เรียนมีโอกาสดูแลความ คิดเห็นได้อย่างเต็มที่	74 (59.7)	44 (35.5)	6 (4.8)	-	-	4.55	0.58
10. ผู้เรียนมีโอกาสดูแลเพิ่มพูน ความรู้	54 (43.5)	56 (45.2)	14 (11.3)	-	-	4.32	0.66

จากตารางที่ 3 พบว่า

1. ผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียน เข้าเรียนตรงเวลา และสม่ำเสมอ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 43.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนและการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 43.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการติดตามเนื้อหาและงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 41.1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

4. ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 37.9 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

5. ผู้เรียนมีการกระจายความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่มและระหว่างกลุ่มอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 39.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

6. ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น จากห้องสมุด จากศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจาก web site ต่างๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 39.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

7. ผู้เรียนแต่งกายเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก 40.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมดพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

8. ผู้เรียนให้ความเห็นว่า เนื้อหาสาระของการเรียนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก 32.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมดพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

9. ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก 35.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมดพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

10. ผู้เรียนมีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 45.2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมดพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

สรุป ผู้เรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มทดลองให้ความสนใจในวิธีการสอนวิชาบัญชีภาษีอากรที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งจะอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จำแนกตามกลุ่มผู้เรียน และรวมกลุ่มผู้เรียนทั้งหมด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ จำแนกตามกลุ่มของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 และหาแบบรวมทุกกลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรแบบ 2 กลุ่มด้วยสถิติ t- test แบบ Paired Samples ดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	49	41.90	5.96	6.307	.000*
ก่อนเรียน	49	36.78	4.69		

df = 48, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบ ร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบ ร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	43	37.72	1.01	0.273	.786
ก่อนเรียน	43	37.42	1.30		

df = 42, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบ ร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	35	34.80	1.30	2.134	.040*
ก่อนเรียน	35	31.26	1.49		

df = 34, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่ม

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	127	38.55	7.26	4.170	.000*
ก่อนเรียน	127	35.47	7.81		

df = 126, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จำแนกตามกลุ่มผู้เรียน และรวมกลุ่มผู้เรียนทั้งหมด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาความสนใจของผู้เรียนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือจำแนกตามกลุ่มของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 และหาแบบรวมทุก

กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรแบบ 2 กลุ่มด้วยสถิติ t- test แบบ Paired Samples ดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	49	25.39	6.57	10.64	.000*
ก่อนเรียน	49	19.20	6.52		

df = 48, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษา ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1 มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ต่างกัน ตามนัยสำคัญ ทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอน แบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	43	26.58	6.72	12.577	.000*
ก่อนเรียน	43	22.42	6.12		

df = 42, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษา
ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2 มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอน
แบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้
ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียน
วิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	35	22.49	7.07	6.896	.000*
ก่อนเรียน	35	18.09	6.727		

df = 34, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษา
ที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3 มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอน
แบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้
ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียน
วิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่ม

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	127	24.99	6.90	15.902	.000*
ก่อนเรียน	127	19.98	6.64		

df = 126, P-Value = 0.05

* แสดงว่า Sig < 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากรในภาคการศึกษาที่ 2/2552 ทั้ง 3 กลุ่ม มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น

PDF

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชี ภาวีกาของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ(Jigsaw) เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การบัญชีภาวีกา ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 จำนวน 3 กลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง ดังรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนวิชา การบัญชีภาวีกาโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิชาสอนก่อนเรียน และหลังเรียนวิชา การบัญชีภาวีกาโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกัน
2. ความสนใจในวิธีสอนวิชา การบัญชีภาวีกาของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปรของการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา การบัญชีภาวีกา
 - 2.2 ความสนใจในวิธีสอนวิชา การบัญชีภาวีกา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ชุดๆ ละ 20 คะแนน รวม 80 คะแนน
2. แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 คะแนน
- 3.แบบประเมินของผู้เรียนประเมินตนเองและผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอนเป็นแบบทดสอบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

สรุปผลการวิจัย

ผลการประเมินผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอน

1. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอนแบบร่วมมืออยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก 34.7 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
2. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบเขตเนื้อหา แผนการสอน และวิธีการประเมินอย่างชัดเจนอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก 30.6 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
3. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมอบหมายงาน ตรวจงานและวิเคราะห์วิจารณ์งานที่ได้รับมอบหมายอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก 46.0 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
4. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่ม และสร้างบรรยากาศของการทำงานเป็นทีมอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก 37.1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
5. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความอบอุ่น เน้นความร่วมมือ ไม่เน้นการแข่งขัน ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก 23.4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

6. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพบและขอคำปรึกษาจากชั้นเรียน อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก 32.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

7. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอย่างเหมาะสม เช่น Power Point และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก 40.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

8. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาและกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก 44.4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

9. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งวิทยาการต่างๆ อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก 40.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

10. ผู้เรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมอบหมายงานได้ตามความสนใจของผู้เรียน อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก 41.1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

สรุป ผู้เรียนทั้งหมดให้ความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนในวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งจะตกอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

ผลการประเมินผู้เรียนประเมินตนเอง

1. ผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียน เข้าเรียนตรงเวลา และสม่ำเสมอ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 43.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนและการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 43.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการติดตามเนื้อหาและงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 41.1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

4. ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก 37.9 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

5. ผู้เรียนมีการกระจายความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่มและระหว่างกลุ่มอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก 39.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

6. ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น จากห้องสมุด จากศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจาก web site ต่างๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก 39.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

7. ผู้เรียนแต่งกายเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก 40.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

8. ผู้เรียนให้ความเห็นว่า เนื้อหาสาระของการเรียนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก 32.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

9. ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก 35.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

10. ผู้เรียนมีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด 45.2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากผู้เรียนทั้งหมด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งระดับค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

สรุป ผู้เรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มทดลองให้ความสนใจในวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งจะตกอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า

1. ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น
2. ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่ไม่แตกต่างกัน
3. พบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น
4. ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

สรุป ตามสมมติฐานข้างต้น เราสามารถสรุปได้ว่า ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ นั่นคือ เรายอมรับสมมติฐานตามข้อที่ 1

จากสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่าความสนใจในวิธีสอนวิชาการบัญชีภาคเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า

1. ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 1 มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ

(Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผู้เรียนสนใจ การเรียนมากขึ้น

2. ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 2 มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อ พิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผู้เรียนสนใจ การเรียนมากขึ้น

3. ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคการศึกษาที่ 2/2552 กลุ่มที่ 3 มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อ พิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผู้เรียนสนใจ การเรียนมากขึ้น

4. ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคการศึกษาที่ 2/2552 ทั้ง 3 กลุ่ม มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อ พิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่าคะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผู้เรียนสนใจ การเรียนมากขึ้น

สรุป ตามสมมติฐานข้างต้น เราสามารถสรุปได้ว่า ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานที่ ได้ตั้งไว้ นั่นคือ เรายอมรับสมมติฐานตามข้อที่ 2

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคการศึกษาที่ 2/2552 ที่เรียนแบบร่วมมือ (Jigsaw) สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาคการศึกษาที่ 2/2552 รวมทั้ง 3 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนน หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอน แบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งอาจจะพิจารณาได้อาจจะมาจาก เหตุผล ดังนี้

1.1 การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้ คิด ทำ และปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบลูม (Bloom,1976) ที่ว่า วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสอนที่ได้ดีกว่าการอธิบาย สาธิต แสดงกฎ หรือสูตร โดยใช้ใบงานที่ได้ฝึกความคิดร่วมให้รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และเป็นการแสดงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นการเรียนแบบร่วมมือจึงสามารถพัฒนาความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนได้มากขึ้น

1.2 การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นตลอดเวลา ผู้เรียนจะสามารถทำให้มีการช่วยเหลือกันในขณะที่ทำกิจกรรมร่วมกัน สอดคล้องกับคัตตัน (Dunn) ที่ว่า การเรียนการสอนที่ดีช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นหมู่ หรือคณะ การสร้างกลุ่มเล็กๆ มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ผลทำให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นตามไปด้วย

2. จากผลการวิจัย ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การบัญชีภาษีอากร ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 ทั้ง 3 กลุ่ม มีความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสนใจหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) จะมากกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ทำให้ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น ซึ่งอาจจะพิจารณาได้ว่าน่าจะมาจากเหตุผล ดังนี้

2.1 การเรียนแบบร่วมมือ (Jigsaw) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน ทำให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีหน้าที่ความรับผิดชอบ และ เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จึงส่งผลดีต่อการร่วมมือกันทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ก่อให้เกิดผลดีต่อการเรียน เด็กเก่งจะมีการช่วยเหลือเด็กอ่อน ใช้วิธีเพื่อนสอนเพื่อน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องร่วมมือกัน ทำให้เกิดความสนใจในเนื้อหามากขึ้น บรรยากาศในการเรียนมีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สายหยุด เอียนสี (2534) พบว่า การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสสอนกันเอง ช่วยให้เกิดความเข้าใจง่าย ผู้เรียนกล้าแสดงออก กล้าซักถามและในการอธิบายจะใช้ภาษาที่อยู่ในวัยเดียวกัน สื่อสารกัน จึงทำให้ผู้เรียนสนใจสามารถรับการถ่ายทอดจากผู้สอนได้ดี

2.2 การเรียนแบบร่วมมือ (Jigsaw) มีการทดสอบย่อยเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและสนใจในการเรียนของตนเองและยังต้องรับผิดชอบต่อส่วนรวมเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมมือกัน ฟังพากัน ช่วยเหลือกัน จนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองและเกิดการเรียนรู้ได้เท่ากับเพื่อนๆ ทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ กรอลันด์และลินน์ (Gronlund & Linn, 1990) ที่ว่า การทดสอบย่อยทำให้ครูได้ข้อมูลย้อนกลับในการวางแผน

เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียนได้ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ และสนใจต่อการเรียนมากขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือเป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม ดังนั้นการจัดกลุ่มจะต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนด้วย โดยปกติมักจัดให้เป็นกลุ่มที่ละความสามารถของผู้เรียนกล่าวคือ ต้องมีผู้เรียนทั้ง เก่ง ปานกลาง และอ่อน ปะปนกันไป จึงจะทำให้การสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) มีประสิทธิผลมากที่สุด
2. ผู้สอนจะต้องชี้แจงกรอบของกิจกรรมให้ผู้เรียนภายในกลุ่มเข้าใจ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเป็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกภายในกลุ่ม
3. ผู้สอนจะต้องให้คำปรึกษาแก่ทุกกลุ่ม และคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม และสมาชิกระหว่างกลุ่ม และจะต้องมีการประเมินผลจากการเรียนรู้ของผู้เรียนควบคู่กันไปด้วย
4. การเรียนแบบร่วมมือ (โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) สามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การคิดแบบซับซ้อน สร้างทักษะ สร้างนิสัยให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกัน จึงส่งผลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อตนเอง และเพื่อนๆ ภายในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบการเรียนแบบร่วมมือ (Jigsaw) กับรูปแบบการสอนวิธีอื่นๆ ที่ส่งผลต่อเจตคติ ความคิดริเริ่ม ความรับผิดชอบ เป็นต้น
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการเรียนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ที่ต่างระดับชั้นกัน หรือต่างสาขาวิชาจะทำให้ทราบถึงความร่วมมือในการทำงานของกลุ่ม และพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงแผนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของกลุ่มมากที่สุด

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ เจริญเศียร. (2547). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และ วัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Jigsaw II. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน.
- วัฒนาพร ระเบียบทุกข์. (2542). “แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”. พิมพ์ครั้งที่ 2 วารสารสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- พรรณศรี เจริญธรรมสาร. 2533. “การเรียนรู้แบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน”, สารพัฒนาหลักสูตร. 95 (กุมภาพันธ์ 2533), 49 - 66.
- ทิสนา แคมณี. 2522. “ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ในการสอน”, กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและ แนวปฏิบัติ. เล่ม 2. กรุงเทพฯ : บุรพาติปะการพิมพ์.
- อารี พันธุ์ณี. 2534. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- มานิตย์ คดีพิศาล. (2541). ผลการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครูที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ (ศษ.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา)) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา . 2533. “การจัดกลุ่มนักเรียนในการเรียนแบบร่วมมือ”, วารสาร พัฒนาหลักสูตร. 96 (มีนาคม 2533), 32 - 34.
- สุริย์ บาวเออร์. 2535. “การเรียนรู้โดยการร่วมมือ”, วารสารวิชาการ-อุดมศึกษา 1 (กันยายน - ธันวาคม 2535), 14 – 20.
- สุวิมล เขียวแก้ว. 2527. การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. ปัตตานี :มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.
- มาลัยพร ทองสีเข้ม (2542). การสร้างชุดการสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปเรขาคณิตและ รูปสมการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุจินดา พุทธาน. (2542). การสร้างชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา วิชา การประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภา ขลาโรจน์พันธ์. (2539). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อซ่อมเสริมการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผล การเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิภารัตน์ ผลภิญโญ. (2547). ผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างในการ
เขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

เว็บไซต์

www.moobankru.com, “การวิจัยในชั้นเรียน” สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2553.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบปรนัย ก่อนเรียนเพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา

แบบทดสอบปรนัย หลังเรียนเพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา

แบบทดสอบอัตนัย ก่อนเรียนเพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา

แบบทดสอบอัตนัย หลังเรียนเพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา

Pretest - การบัญชีภาษีอากร
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ของภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
 - ก. เพื่อบรรเทาภาระภาษีในคราวเดียว
 - ข. เพื่อให้รัฐบาลมีรายได้เข้าคลังสม่ำเสมอ
 - ค. เพื่อสร้างเงินออมให้ระบบเศรษฐกิจ
 - ง. เพื่อลดแรงกดดันในการหลีกเลี่ยงภาษีอากร
2. การจ่ายเงินได้ในข้อใด ที่ผู้จ่ายเงินได้ไม่มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายคือ
 - ก. นายขาวจ่ายเงินเดือนให้ลูกจ้าง
 - ข. ธนาคารกรุงเทพฯจ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก
 - ค. บริษัท นันทนา จำกัด จ่ายค่านายหน้าให้นายแดง
 - ง. นายดำจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ให้เพื่อนร่วมงาน
3. ธนาคารทหารไทย จำกัด จ่ายเงินปันผลให้นายวันเฉลิม ผู้ถือหุ้นของธนาคารเมื่อเดือน มีนาคม 2552 เป็นจำนวนเงิน 45,000 บาท ธนาคารจะต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายเป็นเงินจำนวนเท่าใด

ก. 3,000 บาท	ข. 4,500 บาท
ค. 6,000 บาท	ง. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย
4. กรมทางหลวงจ่ายค่าก่อสร้างทางให้บริษัท โชคชัยการช่าง จำกัด เป็นเงิน 1,500,000 บาท จะต้องหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ก. 15,000 บาท	ข. 30,000 บาท
ค. 45,000 บาท	ง. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย
5. สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล จ่ายเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลให้นายโชคดี เป็นเงิน 500,000 บาท ต้องหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ก. 5,000 บาท	ข. 10,000 บาท
ค. 25,000 บาท	ง. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย
6. เงินได้ข้อใดที่ไม่สามารถแยกคำนวณและชำระภาษีตามที่หัก ณ ที่จ่าย และต้องนำไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีประจำปี
 - ก. ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร
 - ข. เงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย
 - ค. เงินได้จากการขายบ้านที่ซื้อมาเพื่อที่อยู่อาศัย
 - ง. เงินได้จากการขายที่ดินที่ซื้อไว้เพื่อเก็งกำไร

7. บริษัท โซเฟีย จำกัดจ่ายค่าเช่าให้นายแดง 40,000 บาทจะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายเป็นจำนวนเท่าใด

ก. 800 บาท
ข. 1,200 บาท
ค. 2,000 บาท
ง. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

8. นายแดง จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ให้นางเขียว 20,000 บาท จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายเป็นจำนวนเท่าใด

ก. 1,000 บาท
ข. 1,500 บาท
ค. 2,000 บาท
ง. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

9. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) จ่ายดอกเบี้ยเงินฝากประจำให้นายแดงจำนวน 50,000 บาท และจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ให้สมาคมศิษย์เก่าศรีบุญญานนท์จำนวน 10,000 บาท การจ่ายดอกเบี้ยให้นายแดงจะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายจำนวนเท่าใด

ก. 5,000 บาท
ข. 7,500 บาท
ค. 9,000 บาท
ง. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

10. จากโจทย์ข้อ 9 การจ่ายดอกเบี้ยให้สมาคมฯ จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายจำนวนเท่าใด

ก. 100 บาท
ข. 500 บาท
ค. 1,000 บาท
ง. 1,500 บาท

11. บริษัท โชคอนันท์ จำกัด จ่ายค่าโฆษณาให้บริษัท ช่อง3 จำกัด จำนวน 2,000,000 บาท จ่ายค่าจ้างบริการทำความสะอาดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด คลีนนิ่ง จำกัดจำนวน 100,000 บาท และจ่ายค่าเช่าอาคารให้นางเขียว จำนวน 50,000 บาท การจ่ายค่าโฆษณาให้บริษัท ช่อง3 จำกัด จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายเป็นจำนวนเท่าใด

ก. 20,000 บาท
ข. 40,000 บาท
ค. 60,000 บาท
ง. 100,000 บาท

12. จากโจทย์ข้อ 11 การจ่ายค่าจ้างบริการทำความสะอาดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด คลีนนิ่ง จะต้องหักภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่ายจำนวนเท่าใด

ก. 1,000 บาท
ข. 2,000 บาท
ค. 3,000 บาท
ง. 5,000 บาท

13. การจ่ายเงินได้ข้อใดไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ก. บริษัทจ่ายค่าเช่ารถรับ-ส่งพนักงานให้แก่เจ้าของรถตู้
ข. บริษัทจ่ายค่าเช่าห้องสัมมนาให้โรงแรม
ค. บริษัทจ่ายค่าเบี้ยประกันวินาศภัยให้บริษัทประกันภัย
ง. บริษัทจ่ายค่าจ้างเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้กับบริษัทคอมพิวเตอร์

14. นายแดงซื้อบ้านพร้อมที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัย เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2540 ขายไปเมื่อวันที่ 16 เม.ย.2551 การคำนวณภาษีเงินได้พึงประเมินที่จ่าย ถือว่านายแดงถือครองอสังหาริมทรัพย์อยู่กี่ปี

ก. 10 ปี ข. 13 ปี
ค. 14 ปี ง. 15 ปี

15. บริษัท สมบูรณ์ จำกัด จ่ายค่าแรงงานรายวันให้ลูกจ้าง ในการคำนวณเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี ต้องนำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในแต่ละวันคูณด้วยจำนวนคราวที่ต้องจ่ายต่อปี คือ

ก. 12 คราว ข. 24 คราว
ค. 52 คราว ง. 365 คราว

16. นาง สายสมรได้รับรางวัลจากการแข่งขันเกมส์โชว์เป็นทองคำหนัก 10 บาท ถ้าทองคำราคาบาทละ 5,000 บาท ผู้จ่ายรางวัลจะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายเป็นเงินจำนวนเท่าใด

ก. 1,500 บาท ข. 2,500 บาท
ค. 5,000 บาท ง. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

17. ตาม ข้อ 16. ถ้านางสายสมรแข่งขันชนะ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2551 แต่ผู้จ่ายรางวัลมอบทองคำให้เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2551 ผู้จ่ายรางวัลต้องนำส่งภาษีให้กรมสรรพากรในวันที่เท่าใด

ก. วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2551 ข. วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2551
ค. วันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2551 ง. วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2551

18. การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. บริษัทจ่ายค่าตอบแทนการเขียน Software หัก 3%
ข. ธนาคารจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากให้นาย ก. หัก 15%
ค. บริษัทจ่ายค่าบริการของภัตตาคาร หัก 3%
ง. บริษัทจ่ายค่าเบี้ยประกันวินาศภัย หัก 1%

19. บริษัท เอ จำกัดเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยจ่ายค่าธรรมเนียมให้ นาย มนูญ ซึ่งเป็นลูกค้าบริษัท จำนวนเงิน 5,000 บาท บริษัทจะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เป็นจำนวนเท่าใด

ก. 150 บาท ข. 50 บาท
ค. ไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ง. ผิดหมดทุกข้อ

20. ข้อใดมีความหมายเดียวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

ก. Corporate Income Tax ข. Withholding Tax
ค. Personal Income Tax ง. Value Added Tax

Pretest-การบัญชีภาษีอากร
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ชุด A

ข้อ1. บริษัท อารยาเทคโนโลยี จำกัด มีสถานประกอบการซื้อเดียวกับผู้ประกอบการ เลขประจำตัวผู้ภาษีอากร 3987654321 สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ 27/7 ซอยศาลาแดง ถนนศาลาแดง กรุงเทพฯ 10800 โทรศัพท์ 02-9547300 ต่อ 171 บริษัทฯเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ 7% เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2550 จำหน่ายเครื่องทำความเย็น และสินค้าคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2552 จำนวน 200 เครื่อง ซึ่งบริษัทมีการซื้อขายสินค้าในเดือนตุลาคม 2552 ดังนี้

ต.ค.1 จำหน่ายเครื่องปั่นผลไม้ให้กับบริษัท นานูต้า จำกัด เลขที่ 40 ถนน งามวงศ์วาน ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 50 เครื่อง ราคาเครื่องละ 15,000 บาท(ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ออกใบกำกับภาษีเล่มที่ 110 เลขที่ 3100 เดือน 2/10,ก/30

ต.ค.6 ซื้อเครื่องปั่นผลไม้เป็นเงินสดจากบริษัท บุญญาเลิศ จำกัด จำนวน 200 เครื่อง ราคาเครื่องละ 11,000 บาท ได้รับส่วนลดทันที 3% และได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบเล่มที่ 40 เลขที่ 312

ต.ค.9 ซื้อเครื่องถ่ายเอกสารและเครื่องคำนวณเพื่อใช้ในสำนักงาน จำนวนเงินรวม 68,000 บาทจากบริษัท มาชีรอล จำกัด ได้รับใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบเล่มที่ 300 เลขที่ 1271 โดยจ่ายชำระเป็นเช็ค

ต.ค.11 จ่ายค่าซ่อมแซมเครื่องถ่ายเอกสารให้กับบริษัทธาดา จำกัด จำนวน 30,000 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 2,100 บาท ได้รับใบกำกับภาษีอย่างย่อ เล่มที่ 92/210 และหนังสือรับรองการหัก ณ ที่จ่าย

ต.ค.12 ได้ทำการส่งคืนสินค้าที่ซื้อมาในวันที่ 6 ตุลาคม 2552 จำนวน 18 เครื่อง เนื่องจากชำรุดและผิดขนาด

ต.ค.15 ขายเครื่องปั่นผลไม้เป็นเงินสดให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ผลไม้ไทย เลขที่ 305 ถนนประชานิเวศน์ แขวงบางเขน เขตลาดยาว กรุงเทพฯ จำนวน 50 เครื่องราคาเครื่องละ 16,000 บาท ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 110 เลขที่ 3101

ต.ค.18 จ่ายค่าอาหารเลี้ยงรับรองลูกค้าจำนวน 5,200 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ให้กับภัตตาคารฟีนดี ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 432/1101

ต.ค.20 ซื้อรถยนต์นั่งไม่เกิน 10 ที่นั่งจำนวน 370,000 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 30 เลขที่ 1297 โดยจ่ายชำระเป็นเช็ค

ต.ค.21 จ่ายค่าอะไหล่รถยนต์นั่งประจำตำแหน่งผู้จัดการให้ร้าน อู่ฟอร์ด บริการ จำนวน 15,000 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 315 เลขที่ 4321 และได้ออกหนังสือรับรองการหัก ณ ที่จ่าย

ต.ค. 25 ส่งสินค้าไปจำหน่ายให้กับบริษัท มาค่อนน่า จำกัดในประเทศอังกฤษ จำนวน 70 เครื่อง ราคาเครื่องละ 18,000 บาทเป็นเงินสด

ต.ค.29 จ่ายค่าสาธารณูปโภคเป็นราคาโดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วดังนี้ ค่าน้ำประปา 14,980 บาท ได้รับใบกำกับภาษี เล่มที่ 124/5264 ค่าไฟฟ้า 28,890 บาท ได้รับใบกำกับภาษีเล่มที่ 261/9514 ค่าโทรศัพท์ 18,404 บาท ได้รับใบกำกับภาษีเล่มที่ 621/4512

ต.ค.31 ปิดบัญชีซื้อและบัญชีขาย

พ.ย.13 จ่ายชำระภาษีของเดือนตุลาคม

ให้ทำ 1. จัดทำรายงานภาษีซื้อ ขาย และรายงานสินค้าและวัตถุดิบ

2. จัดทำแบบภ.พ.30 สำหรับเดือนพฤศจิกายน 2552 โดยมียอดภาษีที่ชำระเกินของเดือน กันยายน 2552 จำนวน 8,200 บาท และจ่ายชำระภาษีทั้งสิ้นในวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552

ข้อ2. บริษัท น่องปูก จำกัดเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ประกอบกิจการเป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องปั้มน้ำมีรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 – 31 ธันวาคม 2552 ให้นักศึกษำบันทึกรายการในสมุดรายวันและจัดทำบัญชีพิเศษ

รายการค้าที่เกิดขึ้นในเดือนสิงหาคม 2552 มีดังนี้

ส.ค.1 จำหน่ายเครื่องปั้มน้ำพร้อมบริการติดตั้งให้แก่บริษัท แอนเน็ต จำกัด จำนวน 3ชุด รวมเป็นเงินจำนวน 600,000 บาทและค่าบริการติดตั้งอีก 5,000 บาท รับชำระเงินเป็นเช็คลงวันที่ 3 สิงหาคม 2552

ส.ค.2 ซื้อเครื่องปั้มน้ำเป็นเงินสดจากบริษัท แม็กวาส์ จำกัด(ประเทศไทย) จำนวน 20 เครื่องราคาเครื่องละ 55,000 บาทได้รับส่วนลดการค้า 3%

ส.ค.4 จำหน่ายเครื่องปั้มน้ำและบริการติดตั้งด้วยให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป่านุช จำนวน 3 เครื่องเป็นเงิน 154,920 บาท ซึ่งเป็นราคาโดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และได้แยกเรียกเก็บค่าติดตั้งออกต่างหากจำนวน 12,000 บาท เงื่อนไข 2/10, n/45

ส.ค.6 จ่ายค่าอาหารกลางวันเป็นค่ารับรองลูกค้า 6,741 บาท เป็นราคาโดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป เล่มที่ 331/1025

ส.ค.8 รับบิลค่าซ่อมแซมรถบรรทุกของบริษัทฯ ซึ่งได้มีค่าแรง 19,000 บาท และค่าอะไหล่ จำนวน 24,000 บาท

ส.ค.10 จ่ายค่าขนส่งสินค้าค้างจ่ายเดือนมิถุนายนให้แก่บริษัท ประพนชนสง จำกัด จำนวน 48,000 บาท

ส.ค.12 จ่ายชำระค่าที่ปรึกษากฎหมายจำนวน 240,000 บาท ให้บริษัท ยูมินโฮ จำกัด ที่ประเทศเกาหลี

ส.ค.13 จ่ายชำระค่าซ่อมแซมที่ได้รับบิลในวันที่ 8 สิงหาคม 2552

ส.ค.14 จำหน่ายเครื่องปั้มน้ำให้กรมสรรพากรจำนวน 10 เครื่องราคาเครื่องละ 52,000 บาท และให้ค่าบริการติดตั้งรวมทั้งสิ้น 8,000 บาทเป็นเงินสด

ส.ค.16 รับคืนเครื่องปั้มน้ำจากการขายเมื่อวันที่ 2 ส.ค.52 เนื่องจากชำรุดและผิดขนาด

ส.ค.18 จ่ายเงินปันผลให้นาย มนูญ ผู้ถือหุ้นเป็นเงิน 150,000 บาท

ส.ค.20 จ่ายค่าเบี้ยประกันให้บริษัท พาณิชย์ประกันภัย จำกัด โดยแยกเป็นการจ่ายค่าเบี้ยประกันชีวิตให้
กรรมการผู้จัดการจำนวน 68,000 บาท และจ่ายเบี้ยประกันภัยสำนักงานจำนวน 50,000 บาท

ส.ค.22 จ่ายเช็คจำนวน 32,760 บาทเป็นค่าโฆษณาค้างจ่ายเดือนมีนาคม 2552 ให้แก่บริษัท วัชรินทร์ จำกัดใน
ราคาตามบัญชี 31,200 บาท

ส.ค.24 บริษัทฯจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืมกรรมการประจำเดือนสิงหาคม 2552 ให้แก่นาย ปิยวิทย์ จำนวน 20,000
บาทซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท

ส.ค.26 บริษัทฯจ่ายค่าเช่าสำนักงาน 72,000 บาท ให้กับบริษัท ชานี จำกัด

ส.ค.30 จ่ายเงินเดือนให้นาย เคนทร์ เป็นพนักงานบริษัทฯเดือนละ 72,000 บาท และให้เช่าบ้านอีกเดือนละ
3,000 บาท บริษัทฯได้ตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทางฝ่ายการเงินได้หักเงินเดือนเป็นเงินสะสมเข้า
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 5% และเงินสะสมเข้ากองทุนประกันสังคม 5% แต่ไม่เกินเดือนละ 750 บาท
นาย เคนทร์ได้แจ้งข้อมูลส่วนตัวดังนี้

1. เป็นคนโสด
2. มีเบี้ยประกันชีวิต ปีละ 52,000 บาท

ก.ย. 7 ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

Pretest-การบัญชีภาษีอากร
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ชุด B

ข้อ1. บริษัท น้อยปลูก จำกัดเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ประกอบกิจการเป็นตัวแทนจำหน่าย เครื่องปั้มน้ำมีรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 –31 ธันวาคม 2552 ให้นักศึกษาค้นคว้ารายการ ในสมุดรายวันและจัดทำบัญชีพิเศษ

รายการค้าที่เกิดขึ้นในเดือนสิงหาคม 2552 มีดังนี้

- ส.ค.1** จำหน่ายเครื่องปั้มน้ำพร้อมบริการติดตั้งให้แก่บริษัท แอนเนต จำกัด จำนวน 3ชุด รวมเป็นเงินจำนวน 600,000 บาทและค่าบริการติดตั้งอีก 5,000 บาท รับชำระเงินเป็นเช็คลงวันที่ 3 สิงหาคม 2552
- ส.ค.2** ซื้อเครื่องปั้มน้ำเป็นเงินสดจากบริษัท แม็กวาลส์ จำกัด(ประเทศไทย) จำนวน 20 เครื่องราคาเครื่องละ 55,000 บาทได้รับส่วนลดการค้า 3%
- ส.ค.4** จำหน่ายเครื่องปั้มน้ำและบริการติดตั้งด้วยให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป่านุช จำนวน 3 เครื่องเป็นเงิน 154,920 บาท ซึ่งเป็นราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และได้แยกเรียกเก็บค่าติดตั้งออกต่างหาก จำนวน 12,000 บาท เงื่อนไข 2/10,n/45
- ส.ค.6** จ่ายค่าอาหารกลางวันเป็นค่ารับรองลูกค้า 6,741 บาท เป็นราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และได้รับ ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป เล่มที่ 331/1025
- ส.ค.8** รับบิลค่าซ่อมแซมรถบรรทุกของบริษัทฯ ซึ่งได้มีค่าแรง 19,000 บาท และค่าอะไหล่ จำนวน 24,000 บาท
- ส.ค.10** จ่ายค่าขนส่งสินค้าค้างจ่ายเดือนมีนาคมให้แก่บริษัท ประพนชนสง จำกัด จำนวน 48,000 บาท
- ส.ค.12** จ่ายชำระค่าที่ปรึกษากฎหมายจำนวน 240,000 บาท ให้บริษัท ยูมิน โฮ จำกัด ที่ประเทศเกาหลี
- ส.ค.13** จ่ายชำระค่าซ่อมแซมที่ได้รับบิลในวันที่ 8 สิงหาคม 2552
- ส.ค.14** จำหน่ายเครื่องปั้มน้ำให้กรมสรรพากรจำนวน 10 เครื่องราคาเครื่องละ 52,000 บาท และให้ค่าบริการ ติดตั้งรวมทั้งสิ้น 8,000 บาทเป็นเงินสด
- ส.ค.16** รับคืนเครื่องปั้มน้ำจากการขายเมื่อวันที่ 2 ส.ค.52 เนื่องจากชำรุดและผิดขนาด
- ส.ค.18** จ่ายเงินปันผลให้นาย มนูญ ผู้ถือหุ้นเป็นเงิน 150,000 บาท
- ส.ค.20** จ่ายค่าเบี้ยประกันให้บริษัท พาณิชย์ประกันภัย จำกัด โดยแยกเป็นการจ่ายค่าเบี้ยประกันชีวิตให้ กรรมการผู้จัดการจำนวน 68,000 บาท และจ่ายเบี้ยประกันภัยสำนักงานจำนวน 50,000 บาท
- ส.ค.22** จ่ายเช็คจำนวน 32,760 บาทเป็นค่าโฆษณาค้างจ่ายเดือนมีนาคม 2552 ให้แก่บริษัท วัชรินทร์ จำกัดใน ราคาตามบัญชี 31,200 บาท

ส.ค.24 บริษัทฯจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืมกรรมการประจำเดือนสิงหาคม 2552 ให้แก่นาย ปิยวิทย์ จำนวน 20,000 บาทซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท

ส.ค.26 บริษัทฯจ่ายค่าเช่าสำนักงาน 72,000 บาท ให้กับบริษัท ชานี จำกัด

ส.ค.30 จ่ายเงินเดือนให้นาย เคนทร์ เป็นพนักงานบริษัทฯเดือนละ 72,000 บาท และให้เช่าบ้านอีกเดือนละ 3,000 บาท บริษัทฯได้ตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทางฝ่ายการเงินได้หักเงินเดือนเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 5% และเงินสะสมเข้ากองทุนประกันสังคม 5% แต่ไม่เกินเดือนละ 750 บาท นาย เคนทร์ได้แจ้งข้อมูลส่วนตัวดังนี้

1. เป็นคนโสด และ 2. มีเบี้ยประกันชีวิต ปีละ 52,000 บาท

ก.ย. 7 ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

ข้อ2. บริษัท อารยาเทคโนโลยี จำกัด มีสถานประกอบการซื้อเดียวกับผู้ประกอบการ เลขประจำตัวผู้มีอากร 3987654321 สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ 27/7 ซอยศาลาแดง ถนนศาลาแดง กรุงเทพฯ 10800 โทรศัพท์ 02-9547300 ต่อ 171 บริษัทฯเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบ 7% เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2550 จำหน่ายเครื่องทำความเย็น และสินค้าคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2552 จำนวน 200 เครื่อง ซึ่งบริษัทมีการซื้อขายสินค้าในเดือนตุลาคม 2552 ดังนี้

ต.ค.1 จำหน่ายเครื่องปั่นผลไม้ให้กับบริษัท นานูต้า จำกัด เลขที่ 40 ถนนงามวงศ์วาน ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 50 เครื่อง ราคาเครื่องละ 15,000 บาท(ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ออกใบกำกับภาษีเล่มที่ 110 เลขที่ 3100 เดือน 2/10,ก/30

ต.ค.6 ซื้อเครื่องปั่นผลไม้เป็นเงินสดจากบริษัท บุญญาเลิศ จำกัด จำนวน 200 เครื่อง ราคาเครื่องละ 11,000 บาท ได้รับส่วนลดทันที 3% และได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบเล่มที่ 40 เลขที่ 312

ต.ค.9 ซื้อเครื่องถ่ายเอกสารและเครื่องคำนวณเพื่อใช้ในสำนักงาน จำนวนเงินรวม 68,000 บาทจากบริษัท มาซีรอล จำกัด ได้รับใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มแบบเต็มรูปแบบเล่มที่ 300 เลขที่ 1271 โดยจ่ายชำระเป็นเช็ค

ต.ค.11 จ่ายค่าซ่อมแซมเครื่องถ่ายเอกสารให้กับบริษัทธาดา จำกัด จำนวน 30,000 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 2,100 บาท ได้รับใบกำกับภาษีอย่างย่อ เล่มที่ 92/210 และหนังสือรับรองการหัก ณ ที่จ่าย

ต.ค.12 ได้ทำการส่งคืนสินค้าที่ซื้อมาในวันที่ 6 ตุลาคม 2552 จำนวน 18 เครื่อง เนื่องจากชำรุดและผิดขนาด

ต.ค.15 ขายเครื่องปั่นผลไม้เป็นเงินสดให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ผลไม้ไทย เลขที่ 305 ถนนประชานิเวศน์ แขวงบางเขน เขตลาดยาว กรุงเทพฯ จำนวน 50 เครื่องราคาเครื่องละ 16,000 บาท ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 110 เลขที่ 3101

ต.ค.18 จ่ายค่าอาหารเลี้ยงรับรองลูกค้าจำนวน 5,200 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ให้กับภัตตาคารฟีนดี ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 432/1101

ต.ค.20 ซื้อรถยนต์นั่งไม่เกิน 10 ที่นั่งจำนวน 370,000 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 30 เลขที่ 1297 โดยจ่ายชำระเป็นเช็ค

ต.ค.21 จ่ายค่าอะไหล่รถยนต์นั่งประจำตำแหน่งผู้จัดการให้ร้าน อู่ฟอร์ด บริการ จำนวน 15,000 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ได้รับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ เล่มที่ 315 เลขที่ 4321 และได้ออกหนังสือรับรองการหัก ณ ที่จ่าย

ต.ค. 25 ส่งสินค้าไปจำหน่ายให้กับบริษัท มาค่อนน่า จำกัดในประเทศอังกฤษ จำนวน 70 เครื่อง ราคาเครื่องละ 18,000 บาทเป็นเงินสด

ต.ค.29 จ่ายค่าสาธารณูปโภคเป็นราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วดังนี้ ค่าน้ำประปา 14,980 บาท ได้รับใบกำกับภาษี เล่มที่ 124/5264 ค่าไฟฟ้า 28,890 บาท ได้รับใบกำกับภาษีเล่มที่ 261/9514 ค่าโทรศัพท์ 18,404 บาท ได้รับใบกำกับภาษีเล่มที่ 621/4512

ต.ค.31 ปิดบัญชีซื้อและบัญชีขาย

พ.ย.13 จ่ายชำระภาษีของเดือนตุลาคม

ให้ทำ 1. จัดทำรายงานภาษีซื้อ ขาย และรายงานสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

2. จัดทำแบบภ.พ.30 สำหรับเดือนพฤศจิกายน 2552 โดยมียอดภาษีที่ชำระเกินของเดือน กันยายน 2552 จำนวน 8,200 บาท และจ่ายชำระภาษีทั้งสิ้นในวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552

Pretest-การบัญชีภาษีอากร

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ชุด A

ข้อ 1. บริษัท จาระเม็ด จำกัด มีทุนจดทะเบียน 5 ล้านบาท บริษัทประมาณการกำไรสุทธิสำหรับระยะเวลาบัญชีปี 2552 เท่ากับ 7,200,000 บาท เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีปรากฏว่า บริษัทฯมีกำไรทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน 12,000,000 บาท ซึ่งคำนวณจากรายได้และค่าใช้จ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีที่ถูกต้อง ณ ที่จ่าย ที่ยังไม่ได้นำไปใช้หักภาษีจำนวน 16,000 บาท และยังตรวจสอบพบว่าบริษัทฯมีผลขาดทุนสะสมทางภาษีที่เข้าเงื่อนไขมาตรา 65 ตรีจำนวน 600,000 บาท

ให้ทำ (ทุกข้อ ให้แสดงวิธีการคำนวณประกอบ)

1. จงคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี
2. จงคำนวณหาภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปี
3. ถ้าบริษัทฯชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปีภายในวันที่ 4 พฤษภาคม 2553 ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี

ข้อ 2. จากโจทย์ข้อ 1. ถ้าบริษัทมีทุนจดทะเบียนเกิน 8,000,000 บาท

ให้ทำ (ทุกข้อ ให้แสดงวิธีการคำนวณประกอบ)

1. จงคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี
2. จงคำนวณหาภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปี
3. ถ้าบริษัทฯชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปีภายในวันที่ 4 พฤษภาคม 2553 ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี

Pretest-การบัญชีภาษีอากร

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ชุด B

ข้อ 1. บริษัท ปลากระพง จำกัด มีทุนจดทะเบียน 5 ล้านบาท บริษัทประมาณการกำไรสุทธิสำหรับระยะเวลาบัญชีปี 2552 เท่ากับ 8,100,000 บาท เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีปรากฏว่า บริษัทมีกำไรทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน 14,400,000 บาท ซึ่งคำนวณจากรายได้และค่าใช้จ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีที่ถูกต้องหัก ณ ที่จ่าย ที่ยังไม่ได้นำไปใช้หักภาษีจำนวน 45,000 บาท และยังตรวจสอบพบว่าบริษัทมีผลขาดทุนสะสมทางภาษีที่เข้าเงื่อนไขมาตรา 65 ตรีจำนวน 1,800,000 บาท

ให้ทำ (ทุกข้อ ให้แสดงวิธีการคำนวณประกอบ)

4. จงคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี
5. จงคำนวณหาภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปี
6. ถ้าบริษัทชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปีภายในวันที่ 4 พฤษภาคม 2553 ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี

ข้อ 2. จากโจทย์ข้อ 1. ถ้าบริษัทมีทุนจดทะเบียนเกิน 7,000,000 บาท

ให้ทำ (ทุกข้อ ให้แสดงวิธีการคำนวณประกอบ)

4. จงคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี
5. จงคำนวณหาภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปี
6. ถ้าบริษัทชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นปีภายในวันที่ 4 พฤษภาคม 2553 ต้องใช้แบบใดในการยื่นเพื่อเสียภาษี

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อพัฒนาผลการเรียนรายวิชา การบัญชีภาษีอากร โดยผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่ออาจารย์ผู้สอน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอน

ส่วนที่ 2 ผู้เรียนประเมินตนเอง

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2. จุดประสงค์ของแบบสำรวจ

เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยชั้นเรียน ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ

3. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องโดยให้นักศึกษาพิจารณาดังนี้

3.1 ข้อใดตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียน โดย เห็นด้วยมากที่สุด ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายลงในช่องน้ำหนักคะแนน 1

3.2 ข้อใดตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียน โดย เห็นด้วยมาก ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายลงในช่องน้ำหนักคะแนน 2

3.3 ข้อใดตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียน โดย เห็นด้วย ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายลงในช่องน้ำหนักคะแนน 3

3.4 ข้อใดตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียน โดย เห็นด้วยน้อย ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายลงในช่องน้ำหนักคะแนน 2

3.5 ข้อใดตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียน โดย เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายลงในช่องน้ำหนักคะแนน 5

แบบสอบถาม

เรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชีอากรของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยส์หลักสูตร 4 ปีชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ(Jigsaw)"

ส่วนที่ 1 ผู้เรียนประเมินอาจารย์ผู้สอน

รายการ	เกณฑ์ประเมิน				
	1 เห็นด้วย มากที่สุด	2 เห็นด้วย มาก	3 เห็นด้วย	4 เห็นด้วย น้อย	5 เห็นด้วย น้อยที่สุด
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอนแบบร่วมมือ					
2. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบเขตเนื้อหา แผนการสอน และวิธีการประเมินอย่างชัดเจน					
3. มีการมอบหมายงาน ตรวจงานและวิเคราะห์วิจารณ์งานที่ได้รับมอบหมาย					
4. มีการแบ่งกลุ่มและสร้างบรรยากาศของการทำงานเป็นทีม					
5. สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความอบอุ่น เน้นความร่วมมือ ไม่เน้นการแข่งขัน ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน					
6. เปิดโอกาสให้นักศึกษาพบและขอคำปรึกษานอกชั้นเรียน					
7. ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอย่างเหมาะสม เช่น Power Point และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น					
8. จัดเนื้อหาและกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน					
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งวิชาการต่างๆ					
10. มอบหมายงานได้ตามความสนใจของผู้เรียน					

ส่วนที่ 2 ผู้เรียนประเมินตนเอง

รายการ	เกณฑ์ประเมิน				
	1 เห็นด้วย มากที่สุด	2 เห็นด้วย มาก	3 เห็นด้วย	4 เห็นด้วย น้อย	5 เห็นด้วย น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียนเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ					
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนและการแสดงความคิดเห็น					
3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการติดตามเนื้อหาและทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ					

รายการ	เกณฑ์ประเมิน				
	1 เห็นด้วย มากที่สุด	2 เห็นด้วย มาก	3 เห็นด้วย	4 เห็นด้วย น้อย	5 เห็นด้วย น้อยที่สุด
4 ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ดี					
5. มีการกระจายความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม					
6. ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆอย่าง สม่ำเสมอ เช่น จากห้องสมุด จากศูนย์การเรียนรู้ด้วย ตนเอง หรือจาก web site ต่างๆ					
7. ผู้เรียนแต่งกายเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบของ มหาวิทยาลัย					
8. เนื้อหาสาระของการเรียนมีความเหมาะสม					
9. ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่					
10. ผู้เรียนมีโอกาสดได้เพิ่มพูนความรู้					

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาคทฤษฎีของอาจารย์

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือและ/หรือปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขและปรับปรุง

- ### 3. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่นๆ

[illegible]

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพรรณนิภา แจ่มสุวรรณ

คุณวุฒิ บธ.บ.(การบัญชี) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
บธ.ม.(การบัญชี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษีอากร

ประสบการณ์ทำงาน
2535 – 2550 อาจารย์ประจำ คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2550 – ปัจจุบัน หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษีอากร